

"THE KNIGHT"

VOL. XXIII.

JULY-LIEPOS 1937

No. 7 - 400

REV. S. VEMBRE
 MARIANAPOLIS COLLEGE
 THOMPSON, CONN. C-26

AN AIR VIEW OF DAYTON, OHIO., K of L CONVENTION CITY, 1937.

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted as special rate of postage provided for in Section 1103 of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA
 4736 South Wood Street Chicago, Illinois
 Phone Lafayette 6298

Editor ANTHONY L. LAPINSKAS
 Managing Editor AL. MANSTAVIČIUS

— Subscriptions —

Yearly \$1.80; Foreign Countries \$2.00; Single Copy 15c.

Korespondencijos ir įvairūs raštai turi pasiekti „VYTI“ prieš 5tą kiekvieno mėnesio jei norima kad raštai tilptų to paties mėnesio „VYTY“.

WE'RE OFF!... TO DAYTON...

Once again the members of the Knights of Lithuania gather to discuss the problems of our organization and to seek ways and means to better our organization. In the past we spent too much time discussing the affairs of others, while vital matters of our organization were barely touched upon. It would be wise for us to make a change at the Silver Jubilee Convention. Let's discuss our own business matters.

Attend All Meetings

Our delegates are not always interested in what is going on during the business meetings. Frequently they go to a show or a swimming pool and spend the day there. Dear delegate, please remember that your council or district has selected you to represent them at the Convention. Do your duty during the day and let Dayton Convention Committee entertain you. We are sure that they have a hundred and one ways in which they will entertain you in the evenings on August 3, 4 and 5th.

A Round Table Discussion

During the past 24 conventions of this organization we discovered that a great deal of our younger delegates never care to express their ideas. Maybe that was because they could not use the Lithuanian language and were afraid to be criticized for the use of English. But

this year we believe there will be a time and place for a real round table discussion in English.

A.L.R.K. FEDERACIJA

Iš Centro Raštinės,

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Už mėnesio laiko, būtent rugpjūčio 24, 25 ir 26 dienomis renkames į XXVI Federacijos Kongresą, kuris bus Lawrence, Mass. Apskričiai, skyriai ir visos katalikiškos draugijos prašomos rinkti ir prisiusti savo atstovus į svarbų metinį mūsų Amerikos lietuvių katalikų, veikimo centro suvažiavimą, kuriame bus svarstomi svarbūs visuomenės reikalai, minima Lietuvos krikšto 550 metų sukaktuvės. Referatai rengiami: apie Lietuvos krikštą, apie socialinius šių dienų klausimus, apie mūsų veikimo trūkumus. Į Kongresą pakviestas ir maloniai apsiėmė dalyvauti J. E. Vyskupas M. Reinys.

Kongresas prasidės rugpjūčio 24 d. 9:30 rytą iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias atnašaus ir pamokslą pasakys J. E. Vyskupas M. Rainys, šv. Pranciškaus par. salėj, 94 Bradford Str. Kongreso posėdžiai bus šv. Marijos par. salėj, 301 Haverhill str. Pramogos: pirmą vakarą koncertas, antrą vakarą bankietas, trečią vakarą šokiai. Plačiai apie programą ir dienotvarkę bus paskelbta atskirai spaudoje.

Leonardas Šimutis,

A.L.R.K. Federacijos sekr.

Kiekvienas geras lietuvis turi žinoti visus svarbiuosius įvykius LIETUVIŲ TAUTOS gyvenime

ĮSIGYK DABAR

naujai išleista

TRUMPĄ LIETUVOS ISTORIJĄ

Šią istoriją išleido Chicago *Lietuvos Vyčių Apskritis*.

Knygutė gražiai paruošta ir puikiai iliustruota.

KAINA 50c.

Savo užsakymus siųskit:

VYTIS

4736 So. Wood Street

Chicago, Ill.

VYTIS

4736 So. Wood St.

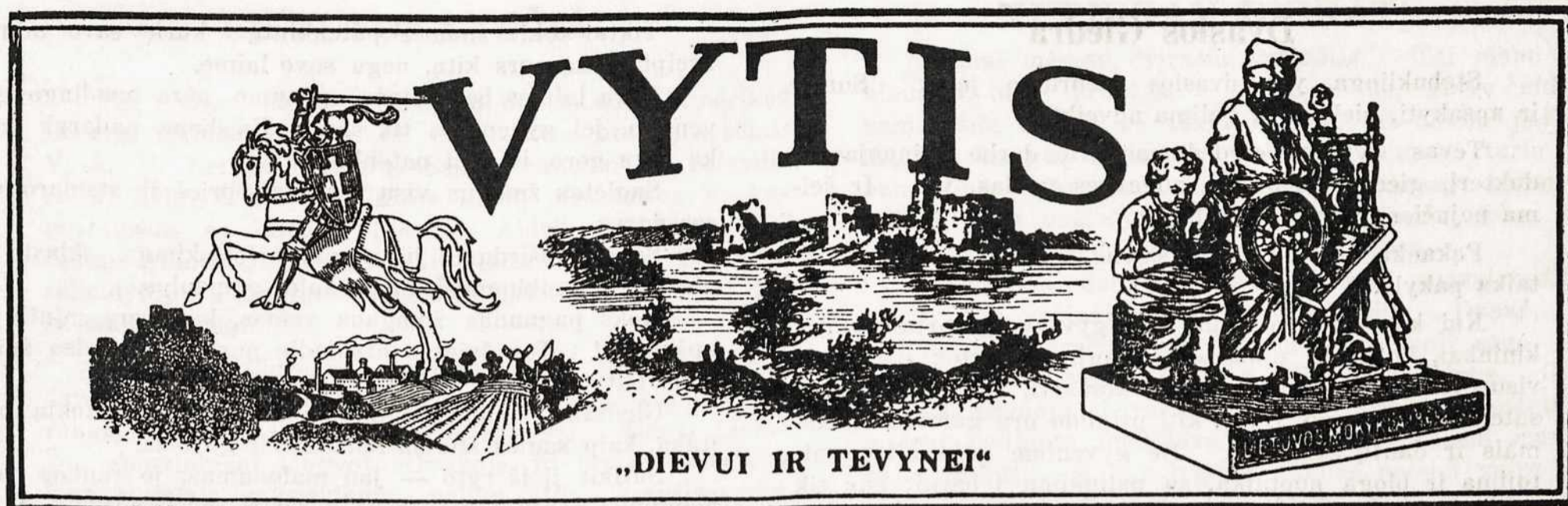
Chicago, Ill.

I enclose \$..... for which please send Vytis to the following person:

Name.....

Address.....

City.....

SVEKINAME LIETUVOS VYČIŲ SIDABRINIO JUBILIEJAUS SEIMO DELEGATUS

Redakcija

ŠVENČIANT JUBILIEJŲ

Lietuvos Vyčių organizacijos seimas jau ir čia. Vėl organizacijos atstovai suvažiuos seimauti, bet ši kartą į dvidešimt penktą iš eilės seimą iškilmingai paminėti Lietuvos Vyčių sidabrinės sukaktuves, padaryti praėjusių metų veikimo apžvalgą ir pasiruošti tolimesniam ir platesniam veikimui.

Taip, Lietuvos Vyčiai jau yra 25-kių metų senumo organizacija. Gražus tai metų skaičius kiekvieno žmogaus gyvenime, bet dar gražesnis ir svarbesnis jis jaunimo organizacijai, kuri lydima nesenstančio obalsio "Dievui ir Tėvynei" jo savo globa yra turėjusi tiek tūkstančių gražiausio šios šalies lietuvių katalikų jaunimo.

Ištikrųjų, graži Lietuvos Vyčių organizacijos praeitis. Nors, tiesa, materialiai ji neturtinga, bet užtat kitais atžvilgiais Lietuvos Vyčiai gali pasigirti tuom, apie ką kitos organizacijos negali nei svajoti. Lietuvos Vyčiai tikrai gali didžiulis išauklėję ir davę mūsų lietuvių visuomenei geroką skaičių vadų, būtent, tokus Šimučius, Albavičius, Rakauskus, Vaičiūnus. Bagdonus, Zujus, Pakštus, ir eilę kitų, kuriuos čia išvardinti tiesiog negalima. Beveik, visiems dabartiniams veikėjams pirmuosius visuomeninis veikimo pradus įskiepinę Lietuvos Vyčiai. Gi šiuo laiku ar nesiranda Vyčiuose būsimųjų vadų kuriems teks vadovauti mūsų jaunajai kartai, kad palaikyti lietuvių šioje šalyje?

Be to, ar mažai Vyčiai pasidarbavo savo tėvyrės Lietuvos naudai rinkdami aukas, parduodami laisvės paskolos bonus, ir net stodami savanoriais Lietuvos kariuomenėn? Ar mažai prisidėjo Lietuvos Vyčiai prie Amerikos lietuviškų mokyklų ir parapijų auginimo ir jų išlaikymo? Dėlto Vyčiai šiandien ir negali didžiulis savo sukrautais materialiais turtais, kad je daugiau rūpinasi kitiems pagelbėti, o savo reikalus laikė antroje vietoje.

Pažvelgę į Lietuvos Vyčių organizacijos sąstatą matome, kad jis visai pasikeitęs. Pradžioje Vyčiuose buvo išimtinai iš Lietuvos atvykęs jaunimas, šiandien jų vietoje randame šioje šalyje gimusį ir augusį jaunimą. Vienok Vyčių idėja — pasiryžimas dirbti Tautai ir Bažnyčiai — nepasikeitė. Ir reikia pasakyti, kad šiais laikais, kuomet visame pasaulyje vyksta lietuvių darbo atgijimas, kuomet mėginami įvairiausi būdai lietuvių palaikymui, Lietuvos Vyčiai, seniausia centralinė jaunimo organizacija vaidina labai svarbų vaidmenį.

Nors įvairiuose lietuvių katalikų suvažiavimuose pripažįstame centralinių organizacijų svarbą, bet gaila, kad tikrame gyvenime elgiames priešingai. O tai labai didelė klaida! Centralinės organizacijos visada gali atlikti daug didesnius darbus, negu pavienės draugijos. Patys lietuvių veikimo darbai apie tai liudija.

Lietuvos Vyčiai apvaikšiodami savo 25-kių metų gyvavimo sukaktuves, žiūri į ateitį su didžiausiu pasitikėjimu ir pilni vilties, kad mūsų visuomenė vistiek supras šios centralinės organizacijos svarbą ir parodys jai savo nuoširdų pritarimą, teikdama šiai organizacijai paramą savo darbais, o ne tik pažadais. Iki šiol Lietuvos Vyčiams pažadų, ir labai gražių pažadų, nekadros netrūko, bet tikros ir širdingos paramos visai mažai sulaukta.

Vyčiai šiemet vyksta į savo sidabrinį seimą pilnai pasiryžę atnaujinti ir sustiprinti savo pasiryžimą dirbti "Tautai ir Bažnyčiai", ir ypatingai kovoti už lietuvių palaikymą šioje šalyje.

Šio mūsų organizacijos jubiliejaus proga nuoširdžiai kviečiami netik dabartiniai mūsų organizacijos nariai, bet visi buvusieji vyčiai, visuomenės veikėjai ir vadai, ir visi, kuriems rūpi lietuvių palakymo reikalai šioje šalyje, atsilankyti į Lietuvos Vyčių 25-tą Jubiliejinį Seimą įvykstantį š. m. rupiūčio m. 3, 4 ir 5 dd. Dayton, Ohio, drauge apvaikšioti šias iškilmes.

A. J. Mažeika.

Dvasios Giedra

Stebuklinga yra dvasios giedrumo jėga. Sunku ir apsakyti, kiek su ja galima nuveikti.

Tėvas šypsosi, girdėdamas prie darbo dainuojančią dukterį, giedrėja motinos nuvargęs veidas, va! Ir šeima nejučiomis linksmiau dirba.

Pakanka vieno giedro asmens namuose, o visų nuotaika pakyla.

Kai kurie žmonės eina per gyvenimą, tartum smuikininkai, kurie su muzika keliauja iš vietos į vietą ir visur visiems, kas panorės jų klausyti, visada pasiruošę suteikti malonumo. Užtat kiti pripildo orą garsiais keiksmiais ir dantų griežimu. Jie gyvenime neša aitrų vaičiojimą ir blogą nuotaiką, su palinkimu į barnį; kur tik nepasirodo, kiekvienas nuo jų šalinasi.

Kiekvienas žmogus telkia apie save draugus, kada krečia šposus savo sąskaiton. Jei pats iš savęs juoksis, netapsi pašaipu kitų.

Argi neapsimoka mažame nepasisekime įžiūrėti tikrai juokingą jo pusę?

Turėti linksmą abejingumą dėl smulkių nemalonumų yra viena didžiausių žmogaus dovanų.

Staigus, nesuvaldomas būdas pagreitina senatvę, kenkia sveikatai žymiai daugiau, negu kad stoka maisto, blogas butas arba persidėrimas. Mažai turime žmonių pavyzdžių, kurie, turėdami lengvai užsidegantį būdą, išgyveno ilgą amžių.

Nesierzink, nesirodyk niekam su savo kančią. Tylėk, užgniaušk savyje savo kentėjimus. Kovok su savo likimu, kol ištekis jėgų. Prieš pasaulį neverk nusižeminęs, nes už ašaras pasaulis moka panieką.

Argi visa prigimtis mumis nesišypso, kada esame laimingi. Oras tada atrodo skaidresnis, dangus skaistesnis, gėlės maloniau kvėpia, o paukščiai linksmiau gieda.

Pačiame gyvenimo fakte glūdi kažkokia galia.

Rytą praverti akis, pažvelgt į pasaulį, atsikvėpti grynu oru, paragauti saulės spindulių ir jaustis kažkaip pakeltu tos juntamos jėgos ir šviežumo, tvinkčiojančio kiekviename mūsų dirgstyje!

Garsus vokiečių rašytojas Goethe pasakė, kad reikia kasdieną išgirsti nors vieną dainelę, arba perskaityti nors vieną gražų eilėraštį, pamatyti gražų vaizdą. Visa, kas ugdo ir stiprina dvasią, turi sudaryti žmogaus gyvenimo dalį. Kaip graži ir įdomi yra knyga, graži apysaka, kelionės aprašymas, istorinis veikalas, arba didžiųjų žmonių gyvenimas.

Moteris savo namuose, jei moka juose protingai ir giedrai šeiminkauti, yra tikra valdovė.

Padori moteris, mylinti savo šeimą ir žmones, argi ji nėra dangaus dovana? Argi ji nėra tam, kad namus ir visuomenę pagražintų, pakeltų?

Nuoširdūs žodžiai yra kaip medus, bet smulkūs barniai, įkyrumas, aštrūs sprendimai, o taip pat susierzinimas, nekantrumas, bloga nuotaika, išmetinėjimai, nemandagumas — visa tai įneša į šeimą nesantaiką, nelaimę.

Koks gražus būtų mūsų šeimų gyvenimas, jeigu kiekvienas vaikas, eidamas poilsio, galėtų pažvelgti tėvams į akis ir sušukti:

— Iš tikrųjų, gražu šiandieną buvo pas mus! —

— Didžiausią laimę jutau dirbdamas, — sakydavo anglų tautos vyras Gladstonas, — nes kruopštumas atlyginimas randa pats savyje.

Asmenišką malonumą yra eilinis dalykas, žymiai svarbiau yra naudingumas.

Tiktai tokie žmonės patenkinti, kurie savo mintis kreipia į ką nors kitą, negu savo laimę.

Nėra laimės be sąžinės grynumo, nėra naudingo gyvenimo, jei gyvenama tik sau. Kasdieną padaryk kam ką nors gero, ir būsi patenkintas.

Saulėtas žmogus visų mylimas, prieš jį atsidaro visos durys.

Savo nuoširdumu jis nugali išsišokimus, klastą ir visur yra sveikinamas, kaip saulės spindulys.

Koks pagaunęs žmogaus veidas, kai gera mintis jį apšviečia! Tos šviesos atspindis nuskaidrina visą žmogaus būtybę!

Giedras žmogus aplinkumai turi beveik tokią pat įtaką, kaip saulės šiluma laukams ir girioms.

Sutikit jį iš ryto — jau malonumas, jo rankos paspaudimas nauja jėgos srove perbėga mūsų nervais, o po trumpos su tuo žmogumi kalbos patiriame jausmą, tarsi įgavome naujos energijos gyventi.

Visas pasaulis myli mažus vaikus, nes jie dvelkia džiaugsmu ir apdainuoja norą gyventi taip, kaip vieversys rytmečio aušrą.

Filosofas Schopenhaueris pasakė:

— Visiems pasaulis atrodo blogas, liūdnas, menkas; kitiems — patrauklus, įdomus ir pilnas prasmingumo.

Pasaulis yra toks, kokį jį matome, yra veidrodis, kuris atmuša mūsų paveikslą.

Surauk kaktą — viskas tau pasirodys bloga, nusi juok — pasaulis linksmi tave pasveikins. — "J. K.

L. VYČIŲ NAMŲ FONDO STOVIS

Pilna Atskaita.

1935 metų seimo laiku surinkta centų	\$1.53
10 Athol, Mass. kuopos auka	20.00
12 New York, N. Y. kuopos auka	10.00
41 Brooklyn, N. Y. kuopos auka	40.08
109 Great Neck, L. I. kuopos auka	20.00*
112 Chicago, Ill. kuopos auka	20.20
4 Chicago, Ill. kuopos auka	14.20
103 Providence, R. I. kuopos auka	25.00
24 Chicago, Ill. kuopos auka (centais)	1.62
Chicago apskrities auka (centais)81
Naujosios Anglijos apskrities auka	26.00
Pavasarininkų maršruto pelno auka	153.89
Pelnas nuo leidimo ir parengimo namų fondui	210.76
96 Dayton, Ohio kuopos auka	10.00
Nuošimčiai iki liepos 1 d., 1937	7.46
17 Boston, Mass. kuopa	—**

Viso namų fonde dabar randasi \$561.55***

* Anksčiau namų fonde atskaitose buvo klaidingai pažymėta jog tai \$25,00, o turėjo būti \$20.00.

**Namų fondo atskaitose anksčiau buvo pažymėta, o jg ta kuopa aukavo \$18.77, bet ištikrųjų Namų Fondas tų pinigų negavo.

***Nors ištikrųjų namų fonde ta suma turėtų dabar rasti, bet iš to 24-tojo seimo laiku buvo paskolina Centru \$50.00, kuri suma iki šiol nebuvo atgal gražinta. Taipgi banke dabar yra \$511.55.

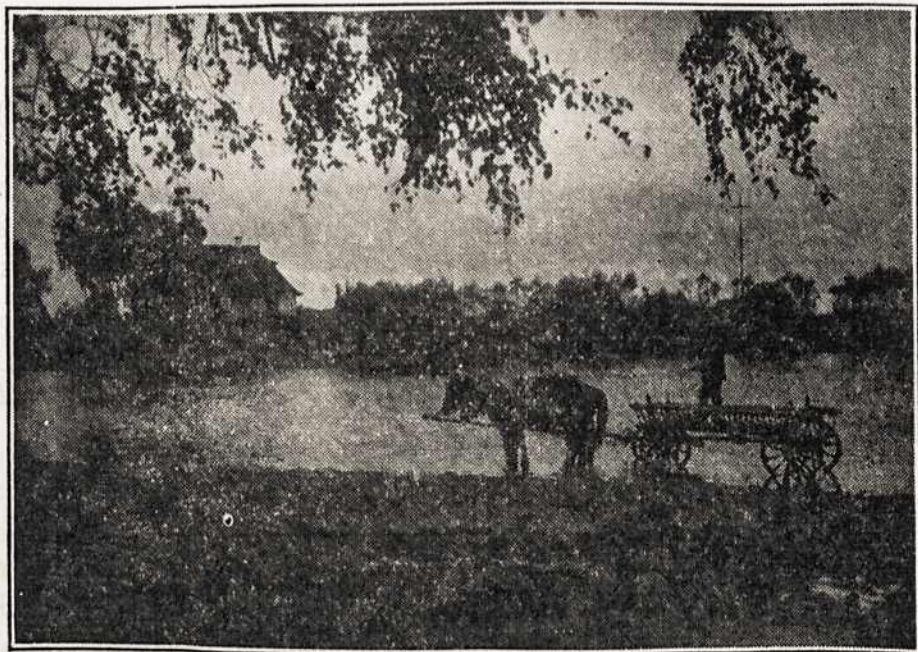
LIETUVOS SVEČIAI

Per visą liepos mėnesį po didesniąsias Amerikos lietuvių kolonijas lankėsi iš Lietuvos atvykę svečiai: Vysk. M. Reinys, Lietuvos Seimo atstovai A. Gilvydis ir M. Kviklys, Kūno Kultūros Rūmų direktorius V. Augustauskas su žmona, "Lietuvos Aido" redaktorius Vytautas Alantas-Jakševičius ir laikraštininkas Petronis, sklandytojai Pyragius ir Oškinis, sportininkai ir net šeši skautų vadai.

Atsilankę Chicagon sportininkai su kitais svečiais dalyvavo įvairiuose parengimuose, o sportininkai net parungtyniavo kai kuriose sporto srityse. Tiesa, Lietuvos sportininkai lengvoj atletikoje ir tenise amerikiečius nugalėjo, musiškiams paliko tik krepšiasvydis. Tenka bendrai pabrėžti, kad Lietuvos sportininkai surengtose rungtyne, sklandytojai aviacijos dienoje, Lietuvos skautai Amerikos skautų stovykloje Washingtone — pasirodė gerai ir visur paliko tikrai gerų įspūdžių.

Toks Lietuvos svečių lankymasis po Amerikos lietuvių kolonijas yra tikrai sveikintinas, delto kad jis ijudina mūsų visuomenę ir drauge duoda progos čionykščiams lietuviams, kurie negali nuvykti į Lietuvą, pažinti dabartinį Lietuvos jaunimą ir asmeniniai išgirsti, kas naujo Nepriklausomoje Lietuvoje. Net ir pats jaunimas, kuris nuolat tolinasi nuo lietuviško veikimo, mielai draugauja su atvykusiais svečiais ir stengiasi užmegsti ko tampriausius ryšius. Reikia manyti, kad tokie svečiavimais lietuvių pas amerikiečius bus labai naudingi, nes jie duoda mums galymybės gyvų santykių užmezgimui geresniam lietuvių palaikymui.

Nusiskundžiama kai kurių, kad pirmasis svečių priėmimas nebuvo labai tiksliai suruoštas, kad visuomenė nepritarusi, ir kad buvę trukūmų. Bet jei palikti paskutinį žodį sportininkams ir svečiams, tai, anot jų pasakojamų įspūdžių, visa buvo daug geriau negu jie tikėjosi. Iš tiesų, pagyvėns mūsų veikėjai ilgiau, nuvažiuos į Lietuvą kitais metais, ir ateity Lietuvos svečius priims geriau ir vaišingiau. Baigiant, galime tik pageidauti, kad iš Lietuvos kasmet svečių atvažiuotų vis daugiau, ir kad amerikiečiai lankytųsi Lietuvoje. Tada tikrai pajusime, kad lietuviškumas ir Lietuvoje ir Amerikoje darysis gyvesnis ir tvirtesnis, o asmeninis draugiškumas ir bendradarbiavimas tautiniame darbe smarkiai didės.

Lietuvos ūkininkas važiuoja šieno.

NUPIRKAU DVIRATĮ

Baisiai mėgstu dviračiu važinėti. Tai mano ryškiausias būdo bruožas. Ir jeigu jūs, gatve eidami, pamatysite žmogų su tokiu bruožu, tai būkim pažįstami, tas žmogus busiu aš. Nežinau nuo ko turiu tokį pamėgimą. Ar todėl, kad, mažas būdamas, vaikų rataliais daug važinėjau, ar tiesiog gimiau toks, kaip kartais gimsta teliukas su penkiom kojom.

Nebereikia daugiau man dviračių pusvalandžiams samdyti ir važinėjantis skaityti minučių. Dabar lipi ant savojo dviračio, mini kojom ir važiuoji sau. Važiuoji ir jauti visų žvilgsnius atkreiptus į tave. Girdi, Leksas, savuoju dviračiu važiuoja. Baisiai pasiutiškai maloni savijauta tada tave apima! Ir pradedi sparčiau kojom minti. O kur lygesnis kelias paleidi vairą savo valiai, suieškai kišenėj nosinaitę ir, kaip niekur nieko, sutvarkai savo nosį, prie to su tonu neblogesniu už bet kurio auto signalą. Tegu sau mano, kad tas Leksas, ne bi koks — dviračiu ir "be rankų" važiuoti moka.

Taip, po šimts pypkių, tu, dėduk, apie tokį dviratį ir supratimo neturėjai, tavo gi anukas štai sėdi ant dviejų ratų, mina kojom ir važiuoja sau kur tik nori. Savo kojų jėga važiuoja . . . Tautai būtų dyvai, man vienas malonumas. Ant dviračio užmiršti net visus savus vargus. Civilizacija, mat. Gaila tik, kad ir mūsų laikais tos civilizacijos ne visi supranta! Nuo to pasauly dar ir yra tiek daug ašarų ir dejonių. Kitaip būtų, jei visi žmonės dviračius išigyty. Važinėtusi visi, ir sau maloniau ir valstybei naudingiau, ir pasauly linksmiau būtų gyventi. Ir net išsiskyrimų mažiau būtų. Susiginčijo vyras su žmona — tuoj ant dviračių ir vėl viskas gerai.

Na, o ką bekalbėti apie tą ypata, kuris įdėjęs skelbimą, kad parduoda savo dviratį!

Be viso to, žinote, dviratis turi dar vieną ypatingą naudą. Aš nors ir mėgstu dviračiu važinėti, nors ir "be rankų" važiuoti moku, o susitinkant su panom darausi it be liežuvio. Kaip tai neturiu apie ką kalbėti. Dabar, dviratį išgijus, kas kita su gražia panele. Ir tik dviračio dėka tas susipažinimas taip nusisekė, kad su gražiausiom viitim galiu žiūrėti į ateitį. Nežinau, ar tai meilė iš pirmo pasimatymo, ar jos pašėlusiai stebuklingas grožis mane paveikė, bet aš kalbėjau taip, kaip dar savo anžiuoj su panelėm nėsu kalbėjęs. Tiesa, pamiršau paklausti jos vardą, bet užtat ji žino, kad turiu dviratį, kad tas dviratis turi du ratu ir juo labai lengva ir malonu važiuoti, kad ji man patinka, ir kad norėčiau su ja dar kartą pasimatyti. Atsisveikindamas, dar papasakojau, kad mano mama dviračio sėdinei siuva minkštą apvalkalą. Be to, išdrįsau net paprašyti, kad gal panelė ant to apvalkalo išsiūtų mano inicialus. Vis tik, sakau, maloniau, net kaip ir minkščiau sėdėti ant apvalkalo, kuris pagražintas tokio meilaus sutvėrimėlio rankučių kaip tamstos.

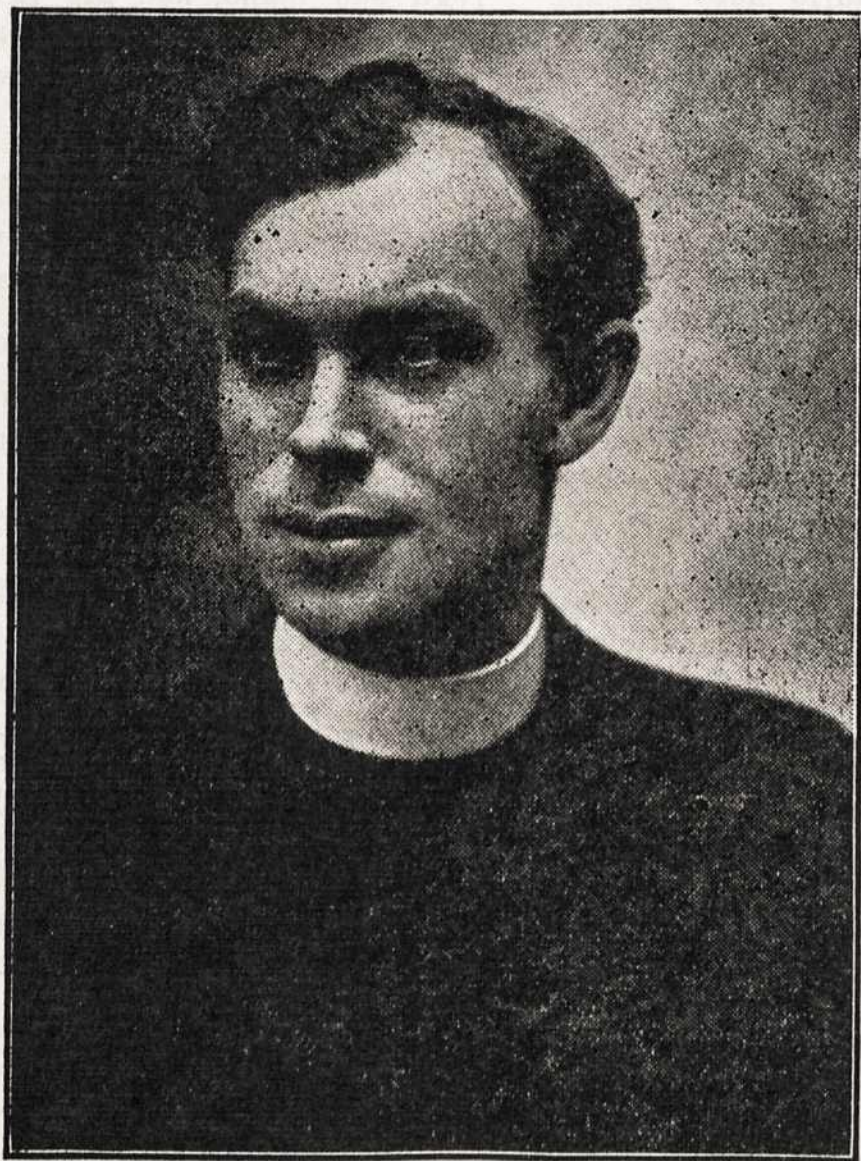
Šiandien šeštą valandą pasimatymas. Jau nuo trečios valandos prakaituoju prie savo dviračio, visaip jį gražindamas. Nes manau į pasimatymą dviračiu važiuoti. Be dviračio kaip tai nedrąsu. Pritrūkus žodžiams, bet rankoj dviratį laikydamas, vis šį tą sučiupinėsi apie ką kalbėti. Be to, įsitikrins, kad nėsu koks nors pagirų puodas — dviratį iš tikrųjų turiu. Jei gi atsitiktų, kad ir su visu dviračiu pasikalbėjimas nesisektų, vis tiek nežūsiu. Pasivažinėsim panelė, ar ką, pasakysiu. Ji, be abejo, džiaugsmingai sutiks. Na, o važiuojant kalbėti draudžiama.

Žodžiu, patariu ir jums dviračius išigyti!

— Leksas "L. B."

KUNIGO IGNO ALBAVIČIAUS 25 METŲ KUNIGYSTĖS PROGA (1912—1937)

Garbingos atminties džiakonui kunigui M. Kriaučūnui tebeklebonaujant Šv. Jurgio parapijoje (Chicagoje), pas jį į vikarus atvyko tik ką iš Lietuvos atvažiavęs jaunas kunigas Ignas Albavičius, kurį iš karto pamylo visi parapijonys. Jaunasai vikaras buvo aukšto ugio, malonaus būdo, iškalbus, visiems prieinamas, labai prietelingas ir turėjo aukso širdį. Parapijonys, senieji ir jaunimas ir visi džiaugėsi susilaukę nepaprasto šviesuolio ir plačių pažiūrų jauno kunigo, kurį galėjai visada pamatyti, bičiulingai pasikalbėti ir gauti išganingų patarimų. Ir jį žmonės be galo mylėjo ir gerbė.

KUN. IGN. ALBAVIČIUS

Tokį nepaprastą žmonių dvasios vadą dvasiškoji vyriausybė skubiai pažino ir tuojau įvertino. Ir 1918 metais, kun. Ig. Albavičius tapo paskirtas klebonu į Dievo Apveizdos parapiją. Čia lietuviai katalikai nuo pat jų parapijos įkūrimo buvo daug nukentėję praeityje iš dvasinio atžvilgio.

Kuomet kun. Ignas Albavičius atvyko į Dievo Apveizdos parapiją klebonauti, jis įtempė visą savo energiją apveizdiečių dvasiškam ir tautiniam gerbuviui. Jis pavyzdingu gyvenimu ir nuoširdžiu pasiaukojimu atsidavė lietuviams katalikams, ir jie pamatė, kad pati Dievo Apveizda jiems siuntė tokį sielų ganytoją, kokis jiems buvo reikalingas. Ir naujo dvasiškojo ganytojo vadovybėje, jie susitelkė iš vieno darbuotis Bažnyčios gerovei ir Lietuvos naudai.

Klebonaujant Jo Malonybei monsignorui M. L. Krušui, buvo pagrįsti pamatai pradėti statyti nau-

jai bažnyčiai, kurios statymo, baigimo ir įrengimo darbc nuopelnas priklauso dabartiniam Jubilijatui. Nūngi, dabartinė Dievo Apveizdos parapijos bažnyčia yra rušminga ir viena iš dailiausių lietuvių bažnyčių mūsų išėivijoje. Ir galima neabejojamai tarti, kad kitose parapijose nerasi lietuvių katalikų organizacijų ir draugijų tokioje tarpusavioje vienybėje gyvuojant, kaip Dievo Apveizdos parapijoje, dėka kunigo Igno Albavičiaus nuopelningai vadovybei.

Kun. Ig. Albavičius išganingai darbavosi ne vien savo parapijoje, bet jam rūpėjo ir visa mūsų tauta. Kuomet tėvynainių darbuotasi Lietuvos Nepriklausomybės išgavimui, mes jį matome pirmose eilėse tų kilnių darbuotojų, kurie ne vien darbu triūse išgauti Lietuvos laisvę, bet ir piniginiai rėmė visa tai, kas padėtų Tėvynei tapti suvereniška valstybe. Dėl to, jis energingai darbuojasi ir duosniai aukoja Tautos Fondui ir kitoms panašioms organizacijoms, kurių tikslas buvo gelbėti nukentėjusiems nuo Didžiojo Karo lietuviams arba išgauti laisvę Lietuvai. Tuo atžvilgiu su kitais tėvynainiais jis vyksta net į patį Vašingtoną, kad iš galingos Jungtinių Valstijų valdžios laimėti Lietuvai pritarimo, kad ta valdžia Lietuvai padėtų kovoje prieš nevidonus priešus, ir kad ji Lietuvą pripažintų de jure.

Mes jį taip pat matome priešakyje mūsų išėivijos lietuvių organizacijų, į kurias jis įdėjo savo energiją ir jėgas, uoliai rėmė ir duosniai šelpė jų pastangas ir gražius užsimojimus. Taip pat jis duosniai šelpė visas lietuvių vienuolijas ir mokslo įstaigas. Mes jo nuopelnų matome A.L.R.K. Federacijoje, A.L.R.K. Susivienijime, Lietuvos Vyčių organizacijoje, Lietuvių Kunigų Vienybėje, A.L.R.K. Moterų Sąjungoje, lietuvių spaudoje, labdarybėje, katalikų veikimo apaštalavime, visuomeniškoje dirvoje ir kūrybinėje srityje.

Mūsų išėivijoje, kuomet anglonizmas pradėjo gręsti pražutimi lietuvybei, mes jį matome, kaip lietuvybės gynėją ir apaštalą — ne vien žodžiu, bet ir darbais — dirbant, kad lietuvybė išsilaikytų ir tarptų mūsų tarpe. Dėl to, jis atsidavusiai rūpinasi lietuvių spauda, ją palaiko ir platina lietuvių šeimose. Ir kuomet kitų lietuvių parapijų mokyklose prašalinta lietuvių kalba, mes matome, kad jo vadovaujamoje parapijoje Dievo Apveizdos mokykla nuo pat pradžios tvirtai laikosi lietuvybės dėsniais. Be to, jo pavyzdingoje parapijoje puikiai gyvuoja ir aukštesnioji komercinė mokykla, kur lietuvių kalba ir literatūra yra taip pat dėstoma. Jis, lietuvybės uolusis apaštalas, katalikybės prakilnus skleidėjas ir genialus inteligentas, nepamiršta ir mūsų mokslėivijos parenti is šelpti.

Todėl, visai neįstabu, kad šio liepos mėnesio 31 dieną, kurią atmintiną dieną išpuola jo vardinių diena ir kurią jis garbingai minės savo kunigavimo 25 metų Sidabrinį Jubiliejų, kad ne vien mūsų išėivijos lietuviai pagerbs jį, bet ir Bažnyčios ir Lietuvos aukštosios valdžios nepamiršta dideliai nusipelnusio ir garbingo sūnaus. Katalikų Bažnyčia jam suteiks ypatinga Apaštališkąjį Palaiminimą, o Lietuvos valdžia ant jo brangios ir prakilnios krūtinės uždės Gedimino garbingąjį ordiną.

Ir iš širdies gilumos Didžiai Gerbiamajam mano Prieteliui ir dideliai nusipelnusiam Jubilijatui iš Visagallo Dievulio maldauju dar daug gražių ir nuopelningų metelių gyventi ir išganingai darbuotis mūsų išėivijos gerbuviui, Bažnyčios gerovei ir Tėvynės Lietuvos naudai.

Kun. A. T. (Samata).

ORO KRIKŠTAS

Henr. Vingėla

Noras skraidyti žmogui neduoda ramybės jau iš pat senovės. Ir aš, mažas būdamas, kartą šluotas iškišęs į rankovės mėginau skristi nuo kluono stogo, tik deja, nuskrirdau nepertoli: patekau į žasų būrį ir tą mano pirmąjį skridimą žasinas apžnaibė minkštesnes kūno vietas.

Be to, aš, iš esmės kalbant, ir patsai skridimas žmonėse suprantamas nevienai. Ana toksai mano draugas ilgaplaukis poetas, anot jo, lietuviškas Puškinas, tai nors vaikščioja gatvėmis, o paklausk jo ką jis daro, tai atsako:

— Skraidau, vyruti, padangėse apie žvaigždes . . .

— Na, tik jau ne, — paabejoju.

— Ot, jis netiki! Naivus žmogus: mano kūnas čia, o mintys apie Parnasą ir žvaigždynuose.

Aš visai neabejoju, kad jis atsiduria ir už Grigo Ratų ar Sietyno, bet vistiek nepilnas skraidymas.

O žmonėse tai dar sakoma ir taip: "Ot, tos ir tos įstaigos valdininkas išskrido iš tarnybos", "Jis išlėkė iš kambario pro langą".

Kaip jau ten nebūtų, bet šitokius skraidymus aš ne labai pripažįstu. Skristi, gerbiamieji, galima tik su lėktuvu, o be lėktuvo skridimų nerangioji technika dar neišrado, štai ką ir apie tai aš parašysiu čia nuotyki, kuris tikosi su manim pačiu.

Buvo, kaip žinote, šiemet per Sekmines Kaune tokia aviacijos šventė. Kadangi aš aviacija domiuosi jau iš pat mažens, tai ir nutariau tenai nukulniuoti. Prieinu aš Vytauto Didžiojo laiptus, o žmonių ten marios: visi, vadinasi, lipa laiptais į tą aviaciją. Lipu su žmonėmis ir aš ir jaučiu, kad mane spaudžia.

— Nespauskite, sakau, manęs, aš, matote, į aviaciją.

— Spaudi ir pats, — sako man žmonės, — o jei nori spaustis, tai palauk.

Nutariau laukti, bet čia minia mane vėl taip suspaudė, kad iškilau į viršų.

— Jei taip, — sakau sau, — tai pasiduosiu likimo valiai.

Pariečiau truputį kojas, o minia mane laiptais ir užnešė į tą visą aviaciją.

Sėdžiu aš vadinasi, viduryje visos tos aviacijos šventės; aplinkui žmonės, arba gerbiamoji publika, o lėktuvai sparnais raižo oro bangas.

— Matai, kur žmonės didvyriai, — visai netoliese išgirdau savo Barbutės balsą.

— Didvyriai, — pagalvojau aš ironiškai, — jie, vadinasi, didvyriai, o aš — kl. . . . Aš vištos koja, žemės vabalas, šliužas ar ką? . . . Na, pažiūrėsime mes dar!

— Didelio čia daikto, — sakau savo širdies damai Barbutei, — didelio čia daikto: sėdi į lėktuvą, krosnies variklį paspaudi, propeleris suūžia, vairą pasiimi į rankas ir drožk nors ir už debesų . . .

Barbutė šioje vietoje aiškiai nusijuokė.

— Žinoma, — sakau aš jai vėl — žinoma, kad nesunku: kelias plačiausias: nei griovių, nei duobių, tai ne kaip dviračiu važiuojant. Būtų proga, pamatytum.

Taip is sėdim su Barbutė, o lakūnai išdykauja padangėse, kilpas visokias išdarinėja, pūsles po orą gauda, vartosi ir lakioja, kaip išmanydami.

Paskui vienas iš jų pranešė, kad, girdi, ir iš gerbiamošios publikos, jei kas nori, galėtų paskraidyti. Barbutė man tuoj kimšt į šoną, ir aš jau supratau, kad

joksai išsisukinėjimas nuo pirmojo oro krikšto man nepadės.

Virpančiais pakinkiais priėjau prie lakūnų ir užsirašiau iš eilės.

— Tamstos nervai sveiki? — klausia manęs.

— Kaip plieniniai, — atsakau jiems.

— O širdis tamstos? — klausia vėl.

— Muša be jokios pertraukos, — atsakiau aš.

Tada įlipdė jie mane į lėktuvą ir pririšo diržais, kas, mano nuomone, visai nereikalinga, nes šiaip ar taip būdamas anapus debesų, aš vistiek jau niekur nesiryšiu bėgti.

Suurzgė motoras, propeleris ir mes, vadinasi, važiuojam.

— Sudie, gimtoji žemele maitintojėle, sudie jūs draugai ir giminės, koki jūs visi menkystos prieš mane, laisvų padangių arą, — pradėjau aš deklamuoti, kai mes pakilom maždaug lig Maisto fabriko dūmtraukio.

Paskui kilome ir aukščiau, o iš viršaus dairytis, žinote, gražu. Žmonės kaip skruzdėlės, namukai irgi mizerni, net Kauno Įgulos bažnyčia nedidesnė už rašalinę. Nemunas irgi toks upeliūkas, kuris vasarą taip išsenka, kad trūksta vandens piemenims kojas nusiplauti.

— O aš, paikutis, iki šiol gėrėjausi tais pastatais, — buvau bepradedas manyti, tik sykiu lėktuvas brr. . . .

— Kad tik neišverstų jis manęs, — pagalvojau baimingai.

Paskui vėl brr . . . brr, smukt, smuktelėjo ir nebežinau kur esame. Jaučiu tik, kad mano pečius spaudžia diržai, o nuo sėdynės aš jau pakilęs. Akis pramerkęs žvilgterėjau ir nustebau: vyruti tu mano! Debesys apačioje mūsų po kojomis, o Kaunas atsidūrė padangėse, net ir Nemunas teka padangėse, Kauno elevatorius, visi trys Kauno tiltai, Viliampolė, Aleksotas, šančiai, Maisto fabrikas, viskas padangėse, o debesys apačioje . . .

Lėktuvas vėl brrr . . . brrrr, užt, užt . . . ir Kaunas vėl atsidūrė savo vietoje, o debesys plaukia padangėse.

— Čia, — manau sau, — kažkas netvarkoje, gal katastrofa kokio įvyko, mums pakilus į orą, gal . . . — bet nespėjus man baigti galvoti, lėktuvas triktelėjo, aš pašlijau į priekį ir pajutau, kad lyg ir mano plaučiai būtų apsvirtę krūtinėje.

Paskui neatmenu daugiau nieko: nebemačiau aš nei Kauno, nei debesų, nei Nemuno, paskui mačiau dar, kad Maistas debesyse, Nemunas teka pro Sietyną, Įgulos bažnyčia Viliampolėje, o patsai aerodromas Šančiuose.

Paskui nebemačiau daugiau nieko. Ach, berods, vieną kartą mačiau dar lakūno nugarą ir savo nosies galą.

— Išlipkite, pone, — tarė pakrutinę man petį: mes jau nusileidome aerodrome.

— Kuriamė aerodrome? Kuri čia žemės ar debesų dalis? Marsas čia ar Venera? — siaubo pilnomis akimis klausinėjau aš.

Išgirdau pažįstamų žmonių juoką ir atsipeikėjau iš lėto. Paskui apsižiūrėjęs save, graudžiu balsu tariu jiems:

— Ar . . . ar negalėčiau gauti palta?

Barbutė visą kelią gyrė mano didvyriškumą ir sakėsi tekėsianti tik už tokio, kuris jau atliko pirmąjį oro krikštą.

Tekalba, ką ji nori, o aš žinau, kad jei pirmąsyk skridamas ir nukritau nuo stogo į žasų būrį, užtat antruoju skridimu praskyniau sau kelią į lakūno garbės vainiką.

— "J K."

Dėdė Kastukas Sako

— Rašo —

ADV. K. J. SAVICKUS

SUMMER AND TRAVEL.

If you have a desire to go out and see places, pack up your things and be off without stopping to think of the difficulties to confront before you can leave. That is the difference between the fellow who gets going; and the one who hesitates, then doesn't dare because his finances say no, or because Dad or Mother object, or because business won't permit it. Something always seems to turn up to spoil plans, so don't make any plans. The K of L Convention is a choice spot to go to this year — Dayton, Ohio.

LITHUANIA'S CUSTOMS.

When traveling in other countries anything that one is not accustomed to back home appears a bit queer. For example, in Lithuania it is customary to tip one's hat to a man as well as to a lady. It makes the American feel effeminate, and he doesn't like it.

When you enter the bank to transact business, you take your hat off as you approach the cashier's window. The men in Kaunas don't like the idea but they don't dare act contrary to tradition.

This custom recalls the anecdote of the motor cop in Los Angeles who sped after a fellow wearing a pink beret. The cop had the fellow pull over to the curb, then gave him the usual, "Where ya Tink, ya goin', to a fire?" In this instance the fellow wearing the beret said, "Why officer, there must be some mistake, for I was going only fifteen miles an hours". To which the cop answered, "O. K., Buddy, I just wanted to hear you talk".

BUILT BY SACRIFICE

Just twenty five years ago the Knights of Lithuania began as an organization with the intention of fostering ideals of mankind. Its continued existence is a tribute to the members who devoted their time and energy to keep the organization alive in spite of the difficulties confronting such group of young people. It proved the teething ring for many Lithuanian organizers and business men of the present day, and it was a stumbling block to other individuals who tried to take advantage for personal gain of trusts given them. The character of the person is brought to the fore for the first time when he joins the Knights; here he has an opportunity to mix with his fellow men and demonstrate what he is capable of. That is why some sections of the same organization are strong and others are weak; the leaders must be strong before there can be progress, even in a social group. Off with the old, on with the new.

THE FORGOTTEN MAN

In connection with the celebration of the Silver Anniversary of the Knights one must pay due reverence to the founder, Mr. Norkunas, of Lawrence, Mass. Somewhat aged now, and deaf of hearing, he finds it difficult at times to keep abreast of the youth that new comprise the organization. His greatest satisfaction is knowing that the Knights exist and help youngsters of today lead clean good lives. As long as the Knights exist, Mr. Norkunas will not be forgotten.

NEW RESPONSIBILITIES

The newly married husband will invariably tell his closer friends upon being asked about that blissful state, that if one wishes to stay at home evenings, then marriage is advisable; but if one wants to keep running around nights, then he should stay single. Most marriages that fail do so because the wife or husband expects the other to sacrifice everything to gratify the whims and fancies of the other. It has to work both ways, else the couple gets tired of keeping up appearance in public to show everything is just grand. Which reminds me of a letter from the dear separated wife to her husband in which the Mrs. says, "How dare you speak to me that way, remember I am no longer your wife."

Think of the bride too, when she realizes her great big handsome he-man isn't her idea of an Adonis, with his fallen chest and fallen arches. In addition the rent is about to fall and the pay-check has fallen. Well, there must be something to it after all, for people are getting married every day. The invitation once read, "Your presence is requested", whereas now it reads, "Your presence are requested".

Senovės Lietuvių artilerija

Lietuvos istorijos tyrinėtojai sako, kad senovėje lietuviai kovose su kryžieiviais ir kitais priešais, nemaža reikšmės skyrė pilims. Del to Lietuvoje daug pilių ir buvo pristatyta. Tačiau lietuviai mokėjo ne tik pilis statyti, bet ir prieš pilis imti bei griauti. Tam reikalui lietuviai turėjo savotišką pirmenykčią artileriją: taranus bei akmenų svaidomasias mašinas. Taranas yra visai nesudėtingas prietaisas, Tai sunkus rąstas, kaustytu smailiu galu, tam tikrame pastate gulsčiai pakabintas. Privežę prie pilies, išsiūbavę, kaustytu galu daužydavo mūrus. Taranus vartodavo gilioje senovėje didieji Lietuvos kunigaikščiai. 1334 metais, esą, Vytenis, apgulęs kryžievių Skirsnemunės pilį, daugybe taranų sudaužė pilies stiprius mūrus. Tik labai stipri kryžiuočių kariuomenė, atbėgusi iš kito šono, privertė lietuvius pasitraukti.

1368 metais, Kęstutis taranais ir akmens svaidomomis mašinomis (katapultais), po penkių savaičių kovos, paėmęs kryžiuočių naujai pastatytą Nemuno saloje Gottesverderio pilį. 1384 metais Marenverderį apgulus, lietuviai, greta naujų parako pabūklių, veržėsi į Jogailos kariuomenės ginamą Vilnių.

Tik 1400 metais taranai išėjo visai iš mados. Istorikai sako, kad Vokietijos muziejuose yra keletas taranų, kurie, aišku, primena jiems lietuvių kariuomenės apsiginklavimą didžiųjų Lietuvos kunigaikčių laikus.

„L. B.“

Auksas, be abejo naudingas, bet doras, veiklus ir mylintis savo tėvynę žmogus yra daug vertesnis už auksą.

—A. Lincoln.

Nesibijok nežinojimo, bijok klaidingo žinojimo. Dėl jo visa pikta pasaulyje.

—L. Tolstojus.

Tasai, kuris daug kalba, retai įgyvendina savo žodžius. O išmintingas žmogus visuomet bijo, kad jo žodžiai nebūtų skaitlingesni už jo darbus. —Kinų patarlė.

FACTS ABOUT DAYTON

Convention City of Knights of Lithuania

Dayton, the "Gem City" of Ohio and the metropolis of the Miami Valley, lies in one of the most fertile and livable garden spots in America. Each of its more than 200,000 inhabitants feels you are interested in the second largest industrial center of the Buckeye State.

Dayton is a likable city. It is a city that "grows on you" in a most favorable manner. Visitors from foreign countries praise its beauty. Its wide streets are impressive. The progressive spirit of the far west is present. It possesses initiative. It is a city in which to "settle down" and enjoy life. It is a community which any person would be proud to call "my city."

As one of the first large cities of the nation to adopt the city manager form of government, it has progressed satisfactorily for 23 years under this plan. It has electrified pressure water system as well as high pressure water mains in the high value districts available for fire protection.

Covering an area of 23.69 square miles, Dayton is the sixth largest city in Ohio, with a 1930 census population of 200,982 persons. It has an estimated suburban trade population of 400,000 and 850,000 living within its trade area of 50 miles. The city is located 800 feet above sea level and it maintains a delightful temperature average for the year of 52.7 degrees. Prevailing winds are westerly and northwest, and sunshine exists two-thirds of the year in Dayton.

Dayton has never been known as a "one-industry city" and is well known for its diversity in manufactured products. The 1933 federal census showed that there were 424 plants within Dayton's industrial area and that products were valued at \$205,190,759. In 1936 a monthly average of 43,520 people were employed within this industrial area, receiving \$74,530,837.31 in wages.

As a world leader, Dayton is asserted to be the leading manufacturer in the nation of many commodities, including acid proof equipment, cash registers, electrical refrigeration, autographing and fare registers, government stamped envelopes, fan belts, golf clubs, water softeners, compressors, ice cream cones, porous metal bearings, paper and wooden boxes, paper cutting machinery, cakes and crackers, machine tools and publications.

Dayton is easily accessible by train, automobile, bus and airplane. Dayton is within easy reach of 75 per cent of the nation's population.

Dayton, the home of the Wright Brothers, co-inventors of the airplane, has become the world mecca for those interested in aeronautical research and experimental work. The Material Division of the United States Army Air Corps is located at Wright Field, which was named in honor of the Wright Brothers, who flew their first heavier-than-air machine in 1903. Dayton citizens raised \$250,000 in two days with which to purchase approximately 5000 acres of land to present to the United States Government. Paterson Field, also located on the government reservation, is the largest flying field in the world.

The Dayton Airport, a city-owned tract of 310 acres is nine miles north of the city. There are three or four privately owned flying fields in and near Dayton. There are many emergency landing fields

in all directions and the terrain is favorable for flying.

There are seven senior public high schools, separate high schools for Catholic boys and girls, 16 parochial schools, 50 elementary and junior high schools, an accredited university and two theological seminaries, as well as a number of other schools offering special advantages. University of Dayton — a Catholic institution — has recently completed a building extension program. Its enrollment is approximately 1200 students from all parts of the United States, 12 foreign nations and of all religious denominations.

As a convention center, Dayton is noted for its hospitality and many state, regional and national meetings are held in the various modern hotels equipped with adequate facilities for housing and entertaining convention delegates and visitors up to 3000 persons.

There are six large hospitals in and near the city, four being for medical and surgical cases, a State Hospital for mental cases and a tubercular sanatorium. In addition, there are several small private hospitals, among them one for industrial cases.

Three public 18-hole golf courses are located at the Community and Fairmont Country Clubs and available at nominal cost.

Located at the western edge of the city is the National Military Home, the largest unit of its kind maintained by the United States Veterans' Bureau for veterans of all wars.

The Dayton Public Library contains more than 250,000 volumes and receives currently 1700 copies of 550 different periodicals and magazines.

For the art lover, there is the beautiful Dayton Art Institute, the gift of Mrs. H. G. Carnell, one of Dayton's leading citizens. Although Dayton is primarily an industrial city, it is a community with a soul and a love for good music. The Dayton Civic Orchestra, supported by music lovers, is a unit of which any city may be proud.

There are ten downtown theatres. Neighborhood theatres are to be found in various parts of the city. Dayton has five first class hotels and 11 listed in the Red Book as leading. There are approximately 3000 hotel rooms. There are 165 churches in Dayton, representing 17 denominations, with a membership of approximately 100,000.

As a result of the devastating flood of 1913, the greatest engineering feat in flood prevention on the American continent has been accomplished. A series of dams, costing \$32,000,000, have been constructed which will prevent future calamities such as the Dayton Flood, which inundated the downtown section of the city. The result of the catastrophe was a new Dayton, instilled, with a spirit that is destined to carry this city on to greater heights. This same spirit still lives.

THE WAIFS OF VALLEY FORGE

The events of this story took place in the early spring of 1778, following the black winter of Valley Forge. It was the time when the existence of the new nation trembled in the balance. General George Washington, with his handful of patriots, was bottled up in a little camp village of log huts at Valley Forge. Newport, New York, and Philadelphia had been taken by the British, who were living in comfort. But Washington's men did not have sufficient food nor clothing to meet their needs. There were supplies stored not far away, but they could not reach them because of the enemy and wretched roads. General Washington sent out word for help through the hard winter. This story tells the part two very young people played in saving the cause of independence in this country.

"Everyone must help" said Grandmother Randall, knitting so vigorously that her needles clicked a quickstep. "I'm going to send these stockings to General Washington. They will keep him warm."

"Yes," agreed Mercy, her daughter. "We have food to spare; why not send a cartload right away? It wouldn't be much among ten thousand men, but with many sending a little, it will be enough for all. Luke, my son, do you recall what the minister said last Sabbath?"

Luke and his sister, Agatha, looked up quickly. Indeed they knew what the minister had said. They had sat in the hard pew in the icy cold church and listened two hours while the Reverend Mr. Dreer had preached about their duty to their country. Agatha was knitting a long red stocking, and Luke was whittling some new spoons.

"Luke, I see no reason why you should not drive the cart to Valley Forge with food," continued Mercy.

"And this pair of stockings for the General," chimed the grandmother.

"There are no enemies near," said Mercy, "people have been traveling all winter. It is only fifteen miles. We must get these supplies to Father and Thomas."

"And these stockings to the General," exclaimed the grandmother.

"I've been grieving ever since the minister told how some of the men are going hungry, and—"

Luke interrupted his mother.

"Can I start early in the morning, Mother?"

"Yes, son."

"And I can go with him, Mother!" declared Agatha, with considerable determination.

"Oh, no, it is no errand for a maid."

"Let her go, Mercy," interposed the grandmother; "the child is quick in an emergency, and two young heads are better than one. 'Twould be a dreary drive for Luke alone; with Agatha beside him, the way will be cut in half." And Mother gave a slow consent.

Before dawn Luke was up, and Quennie, the gentle family horse, was hitched to the cart. So much admonition and advice was tucked in with the old homespun blanket that the two young folks could not remember any of it. They were delighted to be off on such an exciting jaunt. Agatha was so happy she began to sing. She knew only psalm tunes, but she sang the most cheerful one she could recall.

But the song died suddenly. "Look! Look yonder, Luke, through the trees! Redcoats! They are coming!"

"Don't be frightened, Agatha," said Luke nervously; "they won't hurt you."

"I'm not afraid for myself, but they'll take our things. You know they will that's the way soldiers do. Just you see! They'll take all our food, and maybe

Quennie, too—and General Washington's stockings that Granny knit for him! Oh!"

There was a sharp bend in the road just ahead which hid them from the view of the redcoats. "Quick," said Agatha, and at that instant seized the reins of the horse, swerving it and the cart to the left through a small clearing. A short distance into the thicket appeared a small deserted hut. Agatha spurred Quennie toward the hut, and drove to the opposite side of it, where they were completely obscured from view of the road.

Luke crawled from the cart. "I am going to watch from behind those bushes; you stay here!" he commanded. But hardly had he secreted himself when Agatha pressed up against him. It was too late to send her back—the redcoat riders were near now.

Suddenly a man emerged from the woods opposite, directly in the path of the redcoats. He leaped across the road quickly, and ran into a thicket near where Luke and Agatha were hidden, but it was too late. The redcoats threw themselves from their horses and dashed after him. They caught him within a few yards of the two young people. He made no resistance, but looked about for possible assistance. Then he saw the two pairs of eyes staring at him with helpless pity. Agatha noticed that the man made a quick movement of his feet while his captors were binding his hands. Agatha gave a little nod to the man, hoping he might see and understand.

The redcoats marched the prisoner away. When the last echo of hoofbeats had died out, Agatha and Luke ran to the spot where the man had been taken prisoner. They searched among the leaves and found a small wad of thin paper. Luke unfolded it with trembling hands. There was a message. It began: "To His Excellency, Gen. Washington, Honored Sir—"

"What shall we do?" asked Luke excitedly.

"Give it to me," exclaimed Agatha; "I'll hide it under the band of my bonnet."

"But it is dangerous to carry messages!"

"See," said Agatha, not noticing Luke's alarm, "no one could find it there; the band lies quite flat."

They got Quennie and the cart, and continued on their way, but chose a logging road through the woods. Luke's good sense of direction kept them parallel with the Valley Forge road. When they emerged, there came to view a broad meadow, skirted by a brushy lane, and beyond was a camp of small huts, they beheld a tall figure disappear among the huts.

"If we go down that lane we can get quite close to the camp without being seen," declared Luke. So they followed the lane.

"Listen! What is that?" exclaimed Agatha. It was a voice—but they could not hear what it said. They drove on a bit, and the voice became a little more distinct. No one was in sight. They stopped, and alighted. They could now almost understand what the voice said—it was talking earnestly with someone. They drew nearer in the direction of the voice. Now a small clearing came to view, and there, behind a clump of bushes, they saw a man in a blue coat kneeling on the wet ground, his face uplifted. Luke and Agatha sank to their knees.

"God of nations," supplicated the voice, "be Thou our guide and stay. Without Thee we are lost; with Thy help we can conquer though the world should rise against us. So teach us that we may have wisdom to walk in Thy ways. Build Thou the fabric of this nation, and accept our humble strength to further Thy great ends!"

Agatha raised a tear-stained face. "General Washington—calling upon divine guidance!" she exclaimed

in a breath. "This will be a great nation if God builds it. And Oh, with General Washington seeking God's way for us, we could not fail!"

As the two wended their way back to their cart, they beheld a tall figure disappear among the huts.

"Halt! Who goes there?" It was the sentry at the gate of Valley Forge—a ragged, bedraggled soldier with a heavy musket on his shoulder.

"We have food for my father and brother, and lots left over for others, too," said Luke.

"And stockings for General Washington," added Agatha, "that my grandmother made for him." And she added quickly, "And we are to deliver them into his own hands!" The soldier smiled.

A young lieutenant took the new arrivals to General Washington's quarters. General Washington was seated at a crude table. Luke made his lowest bow, and Agatha dropped a clever curtsy. The General was much encouraged by the bravery of these children.

"And please," said Luke, "my grandmother sent you a present—my sister has it in her reticule." Agatha gathered the stockings out of the bag.

"And there's something else!" exclaimed Agatha, almost breathless, as she tugged at the band in her bonnet, and laid the piece of wadded paper in General Washington's hand.

"What is this?" exclaimed the General so loudly that it frightened the two young visitors. "Where did you get it? Surely, no one trusted this to a pair of children!"

"A man had it," explained Luke, "and the redcoats seized him, and he saw us hiding, and dropped it so we could find it."

"Take them away, Lieutenant," commanded the General, "and bid them remain until I can speak our thanks. We owe our lives to these clever young folks. Bid my staff be assembled at once."

There was great hurrying about the camp, which Luke and Agatha could not understand. Soon after, they were sent for by General Washington, who showed them great honor, for they had done much to save the camp. Ever after, Luke and Agatha were called the brave waifs of Valley Forge.

"Rays of Sunshine"

OUR LANGUAGE

There is a common English mispronunciation which can best illustrate a similar error in Lithuanian. Take the words "newspaper" and "Tuesday". You often hear them pronounced as if they were written "noospaper" and "Toosday". Such pronunciation at once brands a person as careless.

In Lithuanian there are words with similar sounds which get just about the same erroneous treatment, though in this case it isn't so much carelessness as lack of information. Many of us say "nenoru" instead of "nenoriu", "jis gera" instead of "jis geria". The correct words, you will notice, have an *i* before the vowel. This *i* is the secret of correct pronunciation.

What we must never forget is that every letter in Lithuanian is pronounced. There are no silent letters as in some other languages. This is what makes our language so easy to read for Lithuanians and foreigners alike. An *i*, therefore, coming before another vowel is an essential part of the word both for speaking and writing purpose. The *i*, though not pronounced a separate syllable, blends in with what follows and produces the effect of softening the succeeding vowel. For example, we all know the word "reikia" (it is necessary). If we omit the *i* before the *a* either in speaking

it or writing it, the result is "reika" almost a wholly unintelligible word.

In the same way we must not omit the *i* in "geria" (drinks), "noriu" (I want), "reikia" (yells), "elgias" (behaves), "gražios" (pretty), "siūti" (to sew), "verkia" (cries), etc.

If you say "sūti" instead of "siūti", aside from it being ungrammatical, the word also sounds disagreeable. But if you take the *i* into consideration and pronounce "in" as if it were the English word "you", you will be correct and at the same time produce a pleasing refined sound.

One further example. In the English word "bullion" is a good instance of what the *i* does to the vowel sound immediately following. You readily see how awkward and incorrect it would be to say "bull-un" instead of "bull-yun". It is also awkward and incorrect to say "žalas kalnas" instead of "žalias kalnas". So much for the pronunciation of such combinations. If additional explanation is needed, send for it to this column.

Now for the writing of such words. Pronunciation, of course, if it is correct, will guide you in your spelling. If uncertain, ask your elders or your friends how they say the words and listen closely for any vowel which is softened by a preceding *i*.

Exercises. In the blank spaces below do you write just *a* alone or *ia*?

Bažnyč-(church), mergin-(girl), valdž-(government), jis ger-ger-kav-(he drinks good coffee), vien-graž-dien-(one fine day), ss-uras (narrow).

Would you insert *o* or *io* in the following? Kel-ne (journey) tams-s, žal-s gir-s (dark, green woods), ž-dis (word), ketur-s dien-s atgal (four days ago), sunk-s kny-g-s (heavy books).

U or iu? Sr-ba (soup), s-vėjas jieško s-lo (the tailor is searching for thread). Prie-š-nam-yra daug didel-medž-ir krum-(By this home there are many large trees and bushes). Po kel-dien-(After a few days). Iš sen-Vyč-kuop-(From old Knights' councils).

Keep in mind that some of the final vowels in the above exercises are susceptible to a tail. It would be well to review the lesson on hooked or tailed vowels.

Finally nothing is so beneficial to your progress in any language as careful and continuous observation. Read a few paragraphs every day and note the spelling. Even some very common words will often surprise us.

Answers to Last Month's Exercises: Vincas myli šitą merginą. Trys vyrai sutiko tris moteris. Visi išliko gyvi, nors automobilis sudegė. Šis yra rimtas sumanymas. Šis laikraštis spausdina žinias. Ar tu nori rašyti? Pirmininkas ir raštininkas dalyvavo Vyčių susirinkime. Mūsų organizacija neužilgo minės savo sidabrines sukaktuves. Rytoj iš bažnyčios eisime namo.

Puodas. Uogos. Suolas, Brolis, Sesuo. Laukuose. Šluoti. Duok man juodos duonos. Molis. Ruošti pietus. Šuo. Vanduo. Asmuo. Žolė. Ko tu nori? Kuom tu užsiimi?

Pienas. Senos sienos. Ateinantį liepos mėnesį. Mielas drauge, tu man parašei melū. Miegas. Sviestas. Žemai tvora. Sunki žiema. Jis mane keikė. Kieta lova. Jis apledo ūkį. Apleistas vandenu. Jeigu. Lėtas. Prieš lietų.

We Beg Your Pardon! In the last issue one word in particular had many misspellings. There is, of course, just one correct way to spell it: "diphthong". Also, in the second last line of the Answers the word for "sweeper" should be not "slavickas", but "slavikas".

A FEW FINAL INSTRUCTIONS TO CONVENTION DELEGATES

The Holy Cross Parish hall at 1922 Leo St., Dayton, Ohio will be open all day Monday, August 2nd for the registration of delegates and visitors to the convention. The secretary in charge will assign you to your place of lodging and supply you with the necessary tickets and other items for use during the convention. The registration fee for those who pay at this time will be \$7.00.

All delegates are cautioned to have with them the necessary mandates signed by the spiritual advisor, president and secretary of their council.

The convention committee desires that all who are able to do so register in advance with the secretary, Miss Helen Zilinskas, 2205 Kensington Road, Dayton, Ohio. This will enable us to plan our activities to better advantage.

COUNCIL 96. DAYTON, OHIO.

Mrs. Mary Zilinskas, mother of three of our members, Helen, George and Josephine departed from this life June 30th. She was a lady of gracious personality and intellect and a good Christian mother. Our condolence goes to the bereaved family.

Our council was in charge of bingo at the annual parish garden party held from June 11th to 20th, and a sizeable amount of money was cleared for the needs of the Church. Charles Galdikas and Ann Savickas were in charge, and aided by our other members, performed their duties unusually well.

The annual picnic of Council 96 was held July 18th at the Valley View uenic grounds. The committee in charge consists of Joseph Galdikas, Joseph Sinkevicius and Frank Gudelis.

Charles Galdikas and Ann Savickas, both loyal members of Council

96, were united in Holy Matrimony by Father Leon J. Praspalius in a beautiful church ceremony June 26th. A dinner and reception followed in the parish hall. We extend to them our sincere good wishes for a long and happy life together.

A number of our members went to Chicago over the Independence Day week-end to be guest of Marquette Park Council 112 and to attend the Chicago K. of L. District picnic July 5th.

We are now rapidly approaching our great event, the 25th Jubilee Convention, general details of which we published in the June issue of "Vytiis". We again extend a cordial invitation to all K. of L. Council to be represented at this epochal event in our organization's history.

F. A. G.

NEWARK, N. J. — COUNCIL 29

"Having a wonderful time". "Wish you were here". It's vacation time! While we are glad our more fortunate friends remember us on their travels, we can't help but feel a bit envious. But some day . . .

It's much to hot to write, and worse yet when there's nothing to write about. So I'll just wish all the people going to Dayton a most pleasant journey and a happy week in Ohio! I am already looking forward to accounts of your travels.

A thought. We are puzzled over the fact that our Entertainment Committee, after asking some people from Maspeth to accompany them to Bear Mountain, felt the need of a chaperon, and asked the whole Council to act in that capacity. The committee suddenly discovered the fact that it could do better alone, and without as much as a whisper, went off by itself leaving the chaperon with no "chaperonee". Was that nice, girls? **Adele.**

SILVER JUBILEE CONVENTION FACTS

Delegates and guests to the convention shall register at Holy Cross Church, 1922 Leo Street, Dayton, Ohio. The registration fee will be \$7.00. For this amount the visitor shall be provided with lodging, noon meals and tickets to all activities during the convention.

During the evening of August 2nd preceding the convention an informal get-acquainted gathering will be held for delegates and local members in the parish hall.

The convention will open **Tuesday morning, August 3rd** with Holy Mass celebrated by Father Leon J. Praspalius at 8:00 o'clock followed by the opening session. Convention sessions will be held in the parish hall located in the church building.

Tuesday evening, a Moonlight Outing is scheduled at Valley View picnic grounds.

Wednesday evening, August 4th the convention banquet will be held at the Gibbons Hotel.

The last evening of the convention, August 5th, will be featured by a dance at the Lakeside Park Blue Room, one of Ohio's premier ballrooms.

Council 96 cordially invites all K of L councils to be represented at the Silver Anniversary Convention and we on our part shall do our utmost to make your visit interesting and enjoyable. **F. A. G.**

PAGERBIMO BANKIETAS

Katalikų Federacijos Chicagos apskritis rengia didelį bankietą pagerbimui dviejų DLK. Gedimino ordinų dekorantų — kun. Igno Albavičiaus ir Leonardo šimučio. Bankietas įvyks penktadienį, liepos 30-tą Piccadilly viešbuty. Bankieto metu Lietuvos konsulas Petras Daužvardis oficialiai įteiks juodviem ordinus.

L. VYČIŲ 96 KUOPA

Pirma Eilė. Kairės i dešinę. Helen Žilinskas, Helen Skačkauskas, Mary Sinkevičius, Dasios Vadas Kun. Leon J. Praspalius, Frang Gudelis, Joseph Sinkevičius, v.-pirm., Joseph Galdikas, pirm. — **Antra Eilė.** E. Služinas, M. Zakarevi-

čius, E. Augustas, P. Služinas, Mrs. C. Galdikas, M. Meleškevičius, A. Meleškevičius, M. Naginis, A. Galdikas. — **Trečia Eilė.** A. Lisauckis, H. Naginis, J. Žilinskas, M. Gudelis, M. Martinaitis, Mrs. V. Augustas, Mrs. G. A. Žilinskas, R. Petkus, A. Meleškevičius, N. Varkala. — **Ketvirta Eilė.** A. Alexinas, J. Augaitis, J. Rinkus, J.

Zakarevičius, P. Lisauckis, M. Meleškevičius. — **Penkta Eilė.** S. Lukosevičius, V. Augustas, C. Galkas, S. Vaitkus, C. Valiušis, M. Ražauskas, J. Skačkauskas, S. Martinaitis. — **Šešta Eilė.** G. A. Žilinskas, E. Augaitis, G. Žilinskas, P. Andriuška, J. Baltrušaitis, S. Kavaliauskas, J. Norejka, V. Vilimaitis.

MASPETH COUNCIL 110

LOST: Three lovely Knighties, when last seen were headed north, thumbing rides. Description: No. 1 — svelte, hot-cha, "I-wanna-go-places", definitely blonde. No. 2 — also "What gentlemen prefer" — and then some. Can be recognized by her dimpled knee. And No. 3 — is brunette, small and pert. We simply cannot afford to lose her. Devil-may-care, vivacious, sparkling. Will the finder please return all three to Maspeth immediately. Possibly a reward. Depends on condition of girls. (For names, see below. Did you guess them all?)

—x—

A charming bit of news in our council is the birth of a tiny baby boy to Mr. and Mrs. Joseph Augustinas. Smart baby. He certainly knows how to pick a grand pair of parents.

—x—

Last month we mentioned the good news that Tony Masulis turned thumbs down on London. Which is definitely England's loss. Ask any girl who has seen him in his elegant new white suit. The ladies just can't tear themselves away. Which all is creating quite a serious condition here. Our boys have developed a tendency towards swooning with envy at sight of his.

—x—

When the heart-rending cry, "Fireman Save My Chee-ild" is rung out in the near future, throngs of brave Knights will respond. Many of our bright-eyed youths have taken the gruelling test and will soon be Smoke-eaters of the first order (I hope I hope I hope I hope). Among then, our favorite wolf, George Laukaitis, Joseph Gedris, our erstwhile reporter, and Gab Visackas. Keep your fingers crossed, boys and good luck to you.

—x—

Speaking of money, as nobody was, our treasurer, Happy Girnius, says, "Moneys talks, but all it says to me, is 'Goodbye'".

- No. 1 Ann Pleckaitis
No. 2 Jennie Lizunas
No. 3 Mary Augustinas

Little Audrey.

Birželio 20 d. 1 val. popiet Angelų Karalienės bažnyčioje priėmė moterystės sakramentą Vincas G. Pečkaitis su Mare Stakėnaite. Gražiai išpoštuoj bažnyčioj jaunosius sujungė kun. J. A. Aleksūnas, giedant parapijos chorui.

Gražus ir didelis vestuvių pokylis įvyko Central Palace svetainėj, kur buvo susirinkę per 200 svečių, kurių tarpe buvo ir kun. J. Aleksūnas.

Vincas Pečkaitis yra ilgametis ir daug pasidarbavęs L. Vyčių 41-os Vyatuto kuopos narys, buvęs jos pirmininkas, sporto vedėjas. Yra buvęs ir Apreiškimo parapijos choro narys ir, apskritai, pasižymėjęs jaunimo veikėjas.

Jaunavedė, Marė Stakėnaitė, yra buvus 41-os kuopos finansų raštininkė, darbšti narė. Priklausė Angelų Karalienės parapijos chorui.

Linkėtina šiai gražiai porelei daug laimės naujame gyvenime ir toliau pasiliktų veikti vyčiuose ir apskritai lietuviškoje viesuomenėje.

BROOKLYN, N. Y.

Ketvirtadienį, liepos 8 d. 41-ma kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą. Padaryta įvairūs pranešimai. Paašikinta, jog kuopos sviedinio (baseball) ratelis jau turėjo savo pratimus ir buvo kviečiama visi kiti nariai juose dalyvauti. Nutarta skaitlingai dalyvauti apskrities išvažiavime laivu SS "Americana" liepos 16 d. ir visiems dalyvauti parapijos ekskursijoj.

Atstovais į Jubiliejinį seimą, kuris įvyks rugpiučio 3, 4 ir 5 dd. Dayton, Ohio išrinkta Z. Mažeikienė ir O. Kainauskaitė, pavaduotojais J. B.

Laučka ir A. Samalionis. Taipgi į kuopą įsirašė nauja narė. Buvo svarstoma surengti kuopos išvažiavimas į pajurį, bet tas reikalas atidėta sekančiam susirinkimui. Į susirinkimą atsilankė jaunavedžiai Vincas ir Marė Pečkaičiai, kurie padėkojo kuopai už dovaną.

A. J. M.

GREAT NECK — COUNCIL 109

All who attended our hamburger and hot-dog festival at Bar Beach were well satisfied. We all hied on down to the beach with carload upon carload. Our Anne Gruden and Frances Zorskis are not bad cooks, if . . .

In the usual course of events, we had dancing on the bridge to guitar music which, we are sorry to say, did not come from one of the members of our club but from some stanger who happened to be there and kindly obliged.

Friends Yuska and Yonelunas (my brothers) seemed to be engaged in a duel of who could drink more of the so-called bottled delight known as beer of the first water.

Our tap-dancing professor Johnny Masulis is seen more down at the beach than on the dance floor. However, who can blame us. Especially if she has an all-southern accent.

Friend Budris, of cigar-smoking fame, now has a Badminton court rigged up. Naturally, since he owns the court he is the champ. Mr. Wesey president of our lodge is naturally considered second-best. We note that Looper Lazaunik has gone away to the CMTC camp wherein he will train to become a soldier. How I pity him while his sister entertains all the young gentlemen from here and there.

Also a note may be said that we shall be hosts to the convention next which will be held in August. Your respective councils will be notified as to the exact date and of course we shall do our best to welcome you. Even if you far-flung members care to spend the week-end we shall be glad to try to accomodate all if you will let our secretary know.

Congratulations to our Mr. Sir George Anthong Gatavinsky who is now fully recovered from his appendicitis. He just now found out why and wherefore all the free gifts sent to him while retiring at the hospital. He tells us there was a French nurse, can you imagine that.

So, with lotions of love (for your sunburn) we remain.

Lil Jonathan.

CHICAGO DISTRICT GADABOUT

We can forget our last K of L Day of July 5th? Why anybody in the grove was just as happy that they attended this gala affair. It certainly kept its promise that it would be as different as the World's Fair. You'd never guess it by looking at Irene Pakeltis or Joe Glebauskas that they had so much energy and vitality to run around the different concession all day long, taking care of all the workers and complaints. Peter Blozis, Stanley Simulis, and the rest of the committee certainly put themselves out enough that day. That's why it was such a big success.

All Chicago, so it seems, is planning on attending this coming convention in Dayton, Ohio. The district has already elected its two delegates, Peter Blozis and Irene Pakeltis. These two are not the only ones that are going out. It seems that each council is at least sending 2 or 3, and Council 36 is topping the list with nine delegates.

"Dayton, here we come

Right to the K of L convention".

The district is certainly very lucky in having as its spiritual advisor Father M. Urbanavicius. Why, you can stop in at the rectory any time of the day, and discuss the activities of the K of L's over a nice cup of tea. Such hospitality is very much appreciated. During the hot weather Father Urbanavicius serves cool pink, green and yellow lemonade.

Little things about big people —

"What is the color of a purp"? — that's the mystery that has enveloped all Chicago. "Jimmy" Rakauskas has started it. Nobody, it seems, can solve it. Here's hoping I can prevail upon him to reveal the deep, dark secret to me so that I can pass it on to you people in the next issue.

The district's quiet vice-president, Joe Glebauskas, has a new job. The parish janitor is laid up with appendicitis and Joe is pinch-hitting for him. You should hear Joe ring the bell at noon. He has worked out a system of his own, three short rings followed by three more short ones, and etc., until Rev. Urbanavicius, the pastor, put a stop to this fancy ringing. Keep up the good work, Joe, you'll get there yet. It has also been rumored that Joey is going to attend the convention in Dayton. He will be sure to have a good time as there will be nobody in Chicago he will have to remain faithful to.

You Chicago District members get busy and send me your contribs about your friends and activities of K of L's. Send them in care of VYTIS, to BROWN EYES, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Till next month, be looking at you.
BROWN EYES.

CHICAGO, ILL., BRIGHTON PARK, C-36

Our boat excursion came of without a hitch, thanks to Billy Klimas. The lake was as calm as your dinner table and no one was sea-sick. The Ziedas Sisters were conquered by the fear of being sea-sick and didn't show up. Henry S., got in everyone's hair with his patrolling of the boat. Billy K., got hot-feet and took off his shoes, and then ran around the deck bare-footed. The Wonder Boy, (Billy) had the whole boat in stitches with his Shakespeare and his little rhyme about the Wee-Little-Girl. T. Z. Jr., got a very bad headache and had to be nursed by certain young lady. The Excursion was met by Father Urbanavicius, the Chicago District Spiritual Advisor.

Well our council sold more than their quota of K of L Day tickets, not as a certain charming blond from Cicero predicated. Brighton Park council was very well represented among the workers at the grove. Our ball team came out with their new uniforms, donated by Mr. Kass, the local jeweler and strong K of L booster. The boys not only could wear their uniforms well but could play ball, as evidenced by the fact that they beat the 13th Ward Dem. team, 13 to 8. The team is managed by our good friend Slim Delinkitis; good work Slim.

The council is very busy at work on our Jubilee Banquet, which will be held Oct. 10, 1937. A very able committee has been picked and we know that the affair will be very successful. The banquet promises to be the biggest and the most interesting ever put on by Council 36.

The council presented Mr. K. Zaromskis with a beautiful bath-robe for his hard work with the council. This man has done more for the K of L's than any member in the council and deserves all the credit that the council can give him. Loads of health and happiness to you Mr. Zaromskis.

Our council has quite a few people who are inclined toward dramatics as evidenced by the fact, that there is

a play being prepared for fall production. We also have a member musically inclined enough to be writing the music for this show.

The 9 delegates or our council are very busy making plans for the convention. Too bad that our council is allowed only 9 delegates as the majority of the council wants to attend. We hope the Delegates represent us well and mail us all a postal card from Dayton.

A last minute rush, before the membership drive closed brought us 12 more new members. The membership drive has brought a lot of good members to our council. These members are not only an asset to our council but an asset to the whole K of L Organization.

Be seeing you, until the next months issue of VYTIS.

DOT an DASH.

VYČIŲ CHORO AIDAI

Pereitą trečiadienį, rinkliai susirinko Vyčių Choro narius iš "beachių ir parkių" į Aušros Vartų parapijos salę. Ten, mat, prasidėjo muzikos klasės po vadovyste direktoriaus, "Jimmy" Rakausko. Klasės bus duodamos kiekvieną trečiadienį per visą šią vasarą. Sprendžiant iš pirmo susirinkimo, šios klasės bus mums ne tik tai naudingos, bet ir "a lot of fun". Nariai ir jaunuomenė, kurie dar nežinojote apie šią "mokyklą" tikrai atsilankykite trečiadieniais, 8-tą val. vakare. Atsilankę vieną kartą, lankysitės į sekančias klases be paragavimo.

Paskutiniame susirinkime šiek tiek pasikeitė Lietuvos Vyčių Choro valdyba:

Dvasios vadas — pasiliko Vyčiams atsidavęs Kunigas M. Urbanavičius;

Direktorius — mūsų gerai žinomas gabus "Jimmy" Rakauskas;

Stoties VYTIS "pranešėjas" Jonas Labžentis tapo pirmininku;

Dominkas Varnas, Jr. nenuilstančiai dirbujantis jaunuolis pažadėjo uoliai dirbuotis kaipo vice-pirmininkas;

P-lė Harriet Lukas, kaipo raštininkė, kvies narius į susirinkimus taipgi į "socials" — nors čia labai daug kvietimo nereikės;

Gerai žinomas S. Šimulis vėl sutiko pasilikti mūs' įždininku; kas gi gali jo vieta užimti? Nepamirštame jo uolų darbavimąsi choro labui per daug metų.

Pilna vilties, linkiu geriausios laimės.
Pran.

1937 Membership Drive To Date

NEW MEMBERS	By	Points
COUNCIL 17 — So. Boston, Mass.		
Walter Suslowizius	Anthony M. Gaputis	10
Walter Mickevicius	" " "	10
Anne Pralgausky	?	5
COUNCIL 26 — Worcester, Mass.		
Vincentas Luckasavage	Frances Grabauskas	
Mary Jogminas	" "	5
Ann Luckasavage	?	5
Mary Thompson	?	5
COUNCIL 29 — Newark, N. J.		
Sue Krezenauskas	Adele Baranauskas	5
Vito Dauksys	Adam Bieksha	5
Walter Cheanowski	Adam Bieksha	5
Cecelia Wilzo!	Helen Jasukaitis	5
Helen Satus	Helen Jasukaitis	5
John Patrick	Adam Bieksha	5
COUNCIL 30 — Westfield, Mass.		
Joseph Descavage	Council	10
Bernice Jonaitis	Reorganized	10
Joseph Sabonis	—	10
Bernard Nainkus	—	10
COUNCIL 36 — Chicago, Ill.		
Joseph Paulius	?	10
COUNCIL 78 — Lawrence, Mass.		
Sadie Kazilunas	E. M. Simoniute	5
Joseph Lalis	" " "	5
Ann Zarecki	Ann Wielicka	5
Peter Zarecki, Jr.	E. M. Simoniute	5
COUNCIL 90 — Harrison-Kearny, N. J.		
Peteh Yankauskas	?	10
Ted Zdanavicius	?	10
Wm. Zdanavicius	?	10
Anthony Lutkus	?	10
William Scott	?	10
Tony Stankus	?	10
Charles Remson	?	5
W. Zdanavicius	?	8 $\frac{3}{4}$
COUNCIL 102 — Detroit, Mich.		
Katherine Willavage	?	10
Edward Mosteika	?	10
Leon Buswink	?	10
Anthony Smolek	?	10
Virginia Shalekis	?	10
Nellie Petkus	?	10
Nellie Petkus	?	10
Edward Margol	?	10
Anthony Petkus	?	10
Mary Kairis	?	10
Edward Slavinckas	?	10
Mae Lasher	?	10
Rose Smolek	?	10
Kazys Samsonas	?	10
Frances Truskowski	?	10
Isabelle Bender	?	10
COUNCIL 110 — Maspeth, N. Y.		
Alfred P. Laurinaitis	Anthony Girnius	5
Edward LeVanda	Gabriel J. Visackas	5
Michael Wozewick	?	5
COUNCIL 112 — Chicago, Ill.		
Charles Birgelis	" "	5
Henrietta Gudaitis	John Shimkus	5
Estelle Mikutis	" "	5
Helen Mironis	" "	5
Charles Mozeikis	" "	5
Felix Murauskas	" "	5

Final Report On Membership Drive

Council	Standings	Points
Council 36	Chicago, Ill.	390
17	So. Boston, Mass.	361 $\frac{1}{4}$
7	Waterbury, Conn.	210
112	Chicago, Ill.	190
127	Hudson, Mass.	137 $\frac{1}{2}$
12	New York City, N. Y.	120
90	Harrison-Kearny, N. J.	108
24	Chicago, Ill.	100
96	Dayton, Ohio	58 $\frac{3}{4}$

Councils earning less points than 50 are not listed.

First place winner Council 36 Chicago, Ill.

Second place winner Council 17 So. Boston, Mass.

Membership Drive — Individual Prize winners — earning 100 points or more are winners of the official gold K of L pin.

	Points
John Shimkus, Council 112	
Chicago, Ill.	160
Eva Norinkevich Council 17	
So. Boston, Mass.	145.5
James Cherry Council 36	
Chicago, Ill.	120
Irene Pakeltis Council 36	
Chicago, Ill.	100
Rev. Michael Urbonavicius C-4	100
Bernard Kvietkus C-36	
Chicago, Ill.	100
Alex Grigas C-17 So. Boston,	
Joseph Sleder C-12 New York	
City, N. Y.	100
Honorable mention	
Pranas Razvadauskas C 17	.75

Receipts for June & July

So. Boston, Mass. C-17	\$6.40
Lawrence, Mass. C-78	10.20
Maspeth, N. J. C-110	5.10
Worcester, Mass. C-26	4.90
Norwood, Mass. C-27	9.00
Paterson, N. J. C-61	11.90
Worcester, Mass. C-116	.90
Chicago, Ill. C-8	.40
Norwood, Mass. C-27	4.20
Kearny-Harrison, N. J. C-90	.80
Newark, N. J. C-29	.90
Worcester, Mass. C-116	1.80
Dayton, Ohio C-96	9.78
Chicago, Ill. C-36	10.20
July 1937	
Waterbury, Conn. C-7	13.00
Chicago, Ill. C-24	3.60
Omaha, Neb. C-66	.70
South Boston, Mass. C-17	4.30
Chicago, Ill. C-24	6.60
Great Neck, N. Y. C-109	6.60
Newark, N. J. C-29	1.40
Indiana Harbor, Ind. C-55	16.20

Estelle Pacevicius	" "	5
Anthony Shimkus	" "	5
Al Tumisonis	" "	5
Boniface Vaisnoras	" "	5
Edmund Norbutas	—	5
Raymond Gudleikis	Earl Rubas	5
Michael Kronis	" "	5
Felix Mosteika	" "	5
Josephine Yudis	Bernice Yudis	5
Emily Misevicius	Charlotte Burba	5
Edward Yucis	Walter Raginis	5
COUNCIL 127 — Hudson, Mass.		
Stella Keneskis	Julia Stanyte	5
Betty Karlonas	" "	8 $\frac{3}{4}$
Rose Greska	" "	8 $\frac{3}{4}$
COUNCIL 17 — So. Boston		
Paul J. Masules	A. B. Kanchus	8 $\frac{3}{4}$
Victor Bukauskas	A. B. Kanchus	5
George Aukštikalnis	E. Norinkevich	10
COUNCIL 24 — Chicago		
Vysniauskas Vincent	Rev. M. Urbanavicius	5
Vladas Ceikus	" " "	5
Phillip Klikunas	" " "	5
Antanas Valonis	" " "	5
Bernice Zaur	" " "	5
Antanas Stankus	" " "	5
Irene Aitutis	" " "	5
Anthony Kumikas	" " "	10
Joseph Brazaitis	" " "	5
Mary Brazauskas	" " "	5
Marge Kelters	" " "	5
Genevieve Melauskas	" " "	5
Walter Miksis	" " "	5
Bernice Petraitis	" " "	5
Anastasia Varanis	" " "	5
Rapolas Baliauskas	" " "	5
Eugenia Nauseda	" " "	5
Ann Poshka	" " "	5
COUNCIL 27 — Norwood, Mass.		
Carl Clem	?	5
Felix Babilas	?	5
Jennie Babel	?	10
Josephine Babel	?	5
Apolonia Babel	?	5
Frances Jasioniute	?	5
Peter Wallan	?	5
Joseph Smelster	?	5
COUNCIL 29 — Newark, N. J.		
Leonar Kovalus	Eugene Verbas	5
COUNCIL 36 — Chicago, Ill.		
Adele Marczas	Irene Pakeltis	10
Anne Balzar	" "	10
Matthew Kass	James Cherry	5
Frank Kibartas	" "	5
Bernice Jocius	Bernard Kvietkus	5
Josephine Rupslaukas	Agnes Saucunas	5
Bernice Barr	James Cherry	10
Tony Evans	" "	10
Justin Vilkauskas	Stella Petkus	10
COUNCIL 61 — Paterson, N. J.		
Charles Galcher	Wm. Galcher	5
Anthony Ambrutis	?	5
Joseph Yankowskas	Wm. Grinewich	10
Wm. Surdock	A. Ambrutis	10
COUNCIL 109 — Great Neck, N. Y.		
Joseph Hauser	Charles Yanelunas	10
COUNCIL 116 — Worcester, Mass.		
Thomas N. Stoskus	Lillian Rakickas	7 $\frac{1}{2}$

NATIONAL CONVENTION DELEGATE LIST

Delegates Allowed	
Council 4	Chicago, Ill. 2
5	Chicago, Ill. 1
6	Hartford, Conn. 4
7	Waterbury, Conn. 6
8	Chicago, Ill. 1
10	Athol, Mass. 1
12	New York City, N. Y. 2
14	Cicero, Illinois 2
17	So. Boston, Mass. 10
24	Chicago, Ill. 4
25	Cleveland, Ohio 1
26	Worcester, Mass. 2
27	Norwood, Mass. 4
29	Newark, N. J. 3
30	Westfield, Mass. 1
36	Chicago, Ill. 9
38	Kenosha, Wisc. 1
41	Brooklyn, N. Y. 3
48	Springfield, Ill. 1
55	Indiana Harbor, Ind. 3
61	Patterson, N. J. 2
66	Omaha, Nebraska 1
67	Bayonne, N. J. 1
78	Lawrence, Mass. 1
83	Rockford, Ill. 1
90	Harrison-Kearny, N. J. 5
96	Dayton, Ohio 7
102	Detroit, Mich. 4
103	Providence, R. I. 2
109	Great Neck, N. Y. 2
110	Maspeth, N. Y. 2
112	Chicago, Ill. 4
116	So. Worcester, Mass. 2
124	Jersey City, N. J. 1
127	Hudson, Mass. 2

ATTENTION, DELEGATES!...

By this time most of the Delegates to the Knights of Lithuania National Convention have made all necessary arrangements for their trip to Dayton. However, the Supreme Council wishes to remind every delegate, whether he be from the district or from an individual council, he must have the proper credentials. This means that the delegate must receive his credentials from the officers of the district or of the council.

Furthermore, every delegate to this convention must be in good standing with the Supreme Council. All members of the Knights of Lithuania organization coming to the Silver Jubilee Convention and willing to enjoy the privileges offered to the delegates must be in good standing also.

Remember this address —
Holy Cross Church
1922 Leo Street
Dayton, Ohio.

The headquarters of the Knights of Lithuania Convention are at the above address.

CLEVELAND, OHIO.

Lietuvos Sportininkams ir svečiams rengiama maždaug sekantis programos:

Liepos 25 d. — 12 val. dienos — pasitikimas jų stotyje ir atlydėjimas į Šv. Jurgio parapijos salėn pietums.

4 val. po pietų: Automobilių paradas į Lietuvių Darželį. Dalyvauti galės kas tik turės automobilius. Juos reiks parėdyti tautinėmis spalvomis. (Automobiliai rinksis ant Superior ave. tarp E. 67 ir 69 gatvių).

Programas Darželyje: Kalbos, sveikinimai, dainos. Visas paradas į Darželį ir Darželyje dalyviai bus filmuojami.

BANKIETAS. Vakare, sugryžus iš Darželio į Šv. Jurgio parapijos salę, atsibus viešas bankietas. Tikėtus išgyti išanksto. Kaina tik \$1. (Gaunami "Dirvoje" ir pas visus Darželio komiteto narius).

Pirmadienį, Liepos 26: Svečiai aplankys Miesto Mayorą, Didžiųjų Ežerų Parodą. Po pietų, jei bus liuso laiko, apžiūrės miestą.

BASKET-BALL LOŠIMAS

Tą pat vakarą apie 7 val. įvyks Ohio ir Lietuvos basketbolo rungtynės.

Išleistuvės. Po lošimo, visi svečiai ir vietiniai rinksis į Lietuvių salę išleistuvių vakaruškom.

Svečiai apleis Clevelandą sekanti rytą, Liepos 27.

Kitų miestų Lietuviai kurie norės Clevelande nakvoti taip pat gaus kambarius Lietuvių namuose. Prašomi kreipis į komitetą išanksto (rašykit laiškus antrašu: LKD. Valdya, 6606 Superior Ave., Cleveland, Ohio).

Prie viso rengimo darbuojasi Clevelando Lietuvių Kultūrinio Darželio Sąjunga ir Katalikų Atletų Kliubas.
Rep.

"PIRKITE SUTUOKTUVIŲ PLOKŠTELES"

Iki šiol vestuvių apeigos tebuvo įamžinamos tik fotografijose. Dabar anglai sugalvojo naujovišką priemonę, kuria galima bus prisiminti sutuoktuvių iškilmingus žodžius, Veni Creator, artimųjų sveikinimus. Ateityje žmona ar vyras, norėdami vienas antram priminti bažnyčioje duotus amžinosios meilės ir ištikimybės pažadus, užsuka gramphoną ir viskas tarytum šiandien.

Ši vestuvių apeigų įamžinimo būdą anglai labai propanuoja, tvirtindami, kad toks gyvas priesaikos priminimas yra gera priemonė prieš

besibriaunančią į šeimą nesantaiką. "Pirkite sutuoktuvių plokšteles" — tai naujas šūkis, kurį dažnai galima išgirsti Londone.

JAPONŲ PRIETARAI IR TELEFONAI

Japonijoje labai sunku įsitaisyti sau telefoną — stinga aparatų. Yra atsitikimų, kad abonentas turi sumokėti už įvedimą telefono ligi 850 jenų (apie \$200.00). Nelaimingas yra tas numeris, kur pasitaiko skaitmuo "4" — šis skaitmuo japonuose yra nelaimingas, kaip ir pas mus sakysime nelaimingu laikoma "13". Japonuose keturi vadinasi ši, panašiai sakoma ir ši — mirti, dėl to tad ir skaitmuo "4" yra nelaimingas... Ne ką tepadarysi, žmonės prietaringi ir ten, kur saulė teka.

Prietaringumas ir stoka įrengimų neleidžia išsiplėsti telefonų tinklų. Dėl to, kad įrengimų stinga, telefonų aparatai parduodami biržoje, tam tikrų meklėrių biurose. Kainos už telefonus toje biržoje žymia dalimi priklauso ir telefono abonentinio numerio — juo trumpesnis ir patogesnis numeris, juo brangiau mokama už tokį telefoną. Nelaimingus numerius labai esą sunku kam nors įpiršti.

Japonai gana dažnai eina pas numerologus pasitarti dėl abejotinių numerių. Jei numeryje ir yra "4", ši, tai tas numeris dar gal bus priimtinas, jei iš viso telefono numeris, numerologo nuomone, reiškia ką nors linksmo ir laimingo. Abonentai, abonuodami naują telefoną, paduoda prašymą susisiekti ministerijai ir turi laukti savo eilės. Kartais tenka laukti metus ir ilgiau.

IVAIRENYBĖS

200 metų, kaip mirė Stradivarijus

Senas Lombardijos (Italijoje) miestas Kremona suruošė visą eilę iškilnių pagerbti garsų savo žemės sūnų Antaną Stradivarijų. Mat, suėjo 200 metų, kai mirė tas garsus smuikų dirbėjas. Iškilmės prasidėjo gegužės ir baigsis spalio mėnesį. Per tą laiką bus ruošiami koncertai, iškilmės, muzikos šventės. Visą iškilnių metų Kremonoje posėdžiaus tam tikras komitetas, kurio uždavinys išaiškinti tuo tarpu žinomų Stradivarijaus smuikų autentiškumą.

Savo sugebėjimu paslaptį Stradivarijus nusinešė į kapus. Po jo jau niekas nėra padirbęs tobulo smuiko. Visos pastangos susekti Stradivarijaus sugebėjimų paslaptį nuėjo niekais.

Dar iki šiol tebeina ginčas dėl tikros Stradivarijaus gimimo datos. Tik tiek tikrai žinoma, kad jis mirė 1737 m. gruodžio 13 d. Ar mirdamas jis tikrai turėjo 93 metus amžiaus? Tą spėjimą vieną aplinkybę kaip ir patvirtina. Pereito amžiaus gale vienas italų grafas kažkur pirko Stradivarijaus smuiką, kuriame buvo įrašyta data — 1736 metai, o pasirašęs savo pavardę Stradivarijus pridėjo "92 metų amžiaus". Jei jis savo amžių skaičiuodamas neapsirikio, tai yra gimęs 1644 metais. Kai kurie Stradivarijaus biografai tvirtina jį gimus keliais metais vėliau.

Stradivarijaus gyvenimas žinomas, palyginti, plačiai. Turėdamas 20 metų amžiaus Stradivarijus stojo į garsaus Kremonoje smuikų meistedio Nikolo Amačio dirbtuvę ir kartu vedė jauną našlę. Sutuoktuvių dokumentas išliko, tik jame nenurodytas janavedžių amžius. Netrukus Stradivarijus pralenkė savo mokytoją. Jo padirbtjieji smuikai išgarsėjo toli už Italijos sienų. Geriausi tų laikų muzikai, karaliai ir kunigaikščiai prašydavo Stradivarijaus padirbti jiems smuikus.

Stradivarijaus žmona mirė 1698 m., palikusi jam šešis sūnus. Po metų Stradivarijus vėl vedė ir susilaukė dar keturių sūnų ir vienos dukters. Iš viso Stradivarijus turėjo 11 vaikų.

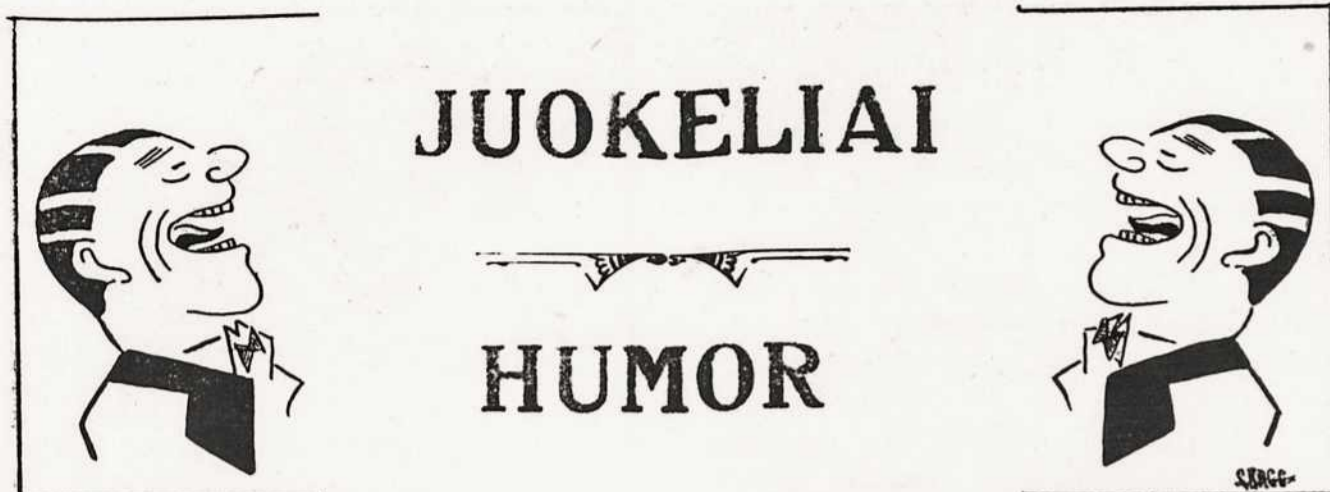
Baigdamas amžių Stradivarijus prie dabartinės Piazza Roma nusipirko kuklų namelį. Kaimynai matydavo, kai garsusis meisteris, visai jau senas odinį žiurstą pasirišęs vis dirbo smuikus.

Stradivarijus pergyveno du savo sūnus ir antrąją žmoną. Pasijutęs greit mirsiąs, Stradivarijus nusipirko kapą prie Šv. Dominyko bažnyčios Kremonoje. Mirusį jį čia ir palaidojo. 1869 metais bažnyčią sugriovė, o garsiojo meisterio kaulai kažkur dingo. Liko tik antkapis, tebelaikomas Kremonos rotušėje.

Stradivarijaus smuikai yra didelė brangenybė ir jei dabar kas nors kur suranda išlikusį dar iki šiol nežinotą to meisterio smuiką, pasaulis žiūri į tai, kaip į nepaprastą sensaciją.

"M."

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

Viskas atitaisoka

Vienas didelio dienraščio skaitytojas nepatenkintas, nuėjo pas dienraščio redaktorių.

— Pone redaktoriau, jūsų laikraštis pranešė mano mirtį . . .

— Jei tikrai mano laikraštis, — atsakė nekiek nenustebėjęs redaktorius, — tai faktas yra tikras.

— Bet juk aš esu sveikas ir gyvas ir tikiuos, kad minima žinutė apie mano mirtį bus kitam laikraščio numerįje atitaisyta.

— Negalimas daiktas, gerbiamasis pone! Mes niekuomet neatitaisom nė jokios žinutės, kas jau yra atspausdinta mūsų laikraštyje.

— Bet aš esu sveikas, gyvas ir noriu, kad apie tai būtų pranešta.

— Na, gerai, — atsako redaktorius, — atitaisysime ta prasme, kad kitame laikraščio numeryje įdėsime jūsų vardą ir pavardę gimusiųjų lape . . .

J. B.

Pas mėsininką

— Bet šita mėsa atrodo nešviežia, — sako mėsininkui šeiminkė.

— Ką? Nešviežia mėsa?... Bet pasižiūrėkite tik į tą puikią raudoną spalvą.

— O, Jūsų nosis taip pat puikiai raudona, bet yra jau mažiausia 40 metų.

Išsisuko iš nelaimės

Vienam ponui čigonė prisipiršo, "tikrą teisybę atsakyti". Ji paėmė jo ranką ir ėmė drožti:

— Tamstos gyvenimas ir ypač mirtis nieko gero nežada. Tamsta būsi nudurtas, išskrostantis ir į gabalukus supiaustytas ir net suvalgytas . . .

Ponas išsigando tokios teisybės, kad net plaukai atsistojo. Bet jį iš tos baimės išvadavo staigi šviesi mintis: "Juk aš su kiaulės pirštėmis".

Iš nuogos savo rankos ponas sužinojo visai kitokias gyvenimo perspektyvas.

Groceries

A northern store-keeper ran the following advertisement: "Apples, oranges, imported nuts, fruit cake. Come early and avoid the rush. The early bird gets the worm."

How about the man who was so lazy he drove his car over a bump in order to knock the ashes off his cigar?

Bill had taken the girl friend to the expensive night club to show her a good time before asking the important question.

"Now, darling," he said at length, "will you marry me?"

She shook her head.

"I'm afraid not, Bill," she replied. "But I will be a sister to you."

"But that's impossible!" he gasped broken-heartedly.

"Not at all," she coolly explained. "I become engaged to your brother yesterday."

A flea and an elephant walked side by side over a little bridge. Said the flea to the elephant, after they had crossed it: "Boy, we sure did shake that thing!"

Pirmoji pamoka

Būrio vadas aiškina jauniems kareiviams kokių pašėlusiu greitumu sukasi žemė apie savo ašį ir bėga apie saulę.

— Aha, tamsta leitenante, — staiga sako vienas jaunas kareivis. — Dabar žinau, kodėl atsiranda rasa.

— Na pasakyk! — nustemba būrio vadas.

— Žemė bebėgdama apie saulę taip sušyla, kad ją net prakaitas išmuša.

J. P.

Turi "Nuosavybę"

Teisėjas (į kaltinamąjį): Ar tamsta turi kokią nuosavybę?

Kaltinamasis: Taip, pone teisėjau, turiu žmoną ir uošvę. Mk.

At least 189,000 good turns were performed in Washington last week, The Scouts were in town.

As 7 o'clock reveille rang out along the Potomac each morning, 27,000 boys, whose average age was 16 and who had come from the ends of the earth to the international jamboree, stirred, yawned, and tumbled out of their tents to raise the flag.

Sight-seeing and swapping were the the favorite sports at the canvas convention. Manly lads with box cameras slug over their shoulders goggled at lawmakers from the House and Senate galleries. Daily excursions ushered the Scouts to Mt. Vernon and Gettysburg and the Sea Scouts to the Naval Academy at Annapolis.

Conversation snatches on the jamboree curbstone exchange indicated that a Scout could swap a lively king snake for a Sally Rand photo from the World's Fair, a Florida alligator for an Idaho elk's tooth, or three Texas horned toads for a dead Virginia scorpion.

"Uncle Dan" Beard, pioneer American boy scout, stayed at the Mayflower Hotel. The scout idol is 87 years old and not quite spry enough for tent life these days. A little man with bright eyes and a pointed beard, "Uncle Dan" interviewed foreign Scouts in the Mayflower lobby daily.

Norman Speak of Houston, Tex., brought a carrier pigeon to send home word that he had arrived safely. Raphael Angel Petit and Juan Carmona walked all the way from Venezuela. They started two years ago. One Scout flew with the China Clipper from the Phillipines, and two others bicycled 70 miles a day from British Columbia.

The Jamboree Journal, a 16-page tabloid, Scout-edited, appeared under the motto, "a newspaper without a past and without a future." Also without a line of advertising, it achieved a circulation of 65,000.

Indian tribal dances, balloon bursting battles, a mine-rescue exhibition and a champion woodchopper headline a program of six pageants.

The jamboree was insured against everything imaginable, including hurricane and bubonic plague. In 1935 an infantile paralysis epidemic cancelled the event.

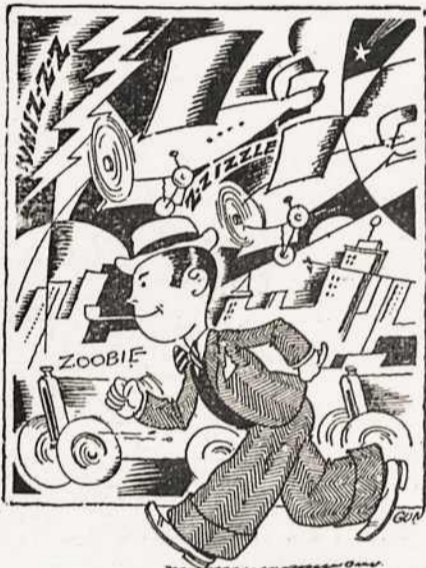
K of L CALENDAR

FRIDAY 13th DANCE
August 13, 1937
O. L. V. PARISH HALL
2323 W. 23rd Pace

KNIGHTS of LITHUANIA
Silver Jubilee Convention
DAYTON, OHIO
AUGUST 3, 4, 5
Knights of Lithuania
Convention Committee
2205 Kensington Road
Dayton, Ohio

ATTENTION COUNCILS!

VYTIS will gladly mention your dance and other affairs provided you send in your notice not later than the 5th of each month.

Riverview Fun Mecca For Entire Family

"There's fun for everybody at Riverview" is a remark that is frequently heard from visitors at the park officials have planned the many attractions for just such an order.

Beginning with the youngest toddler, the park has a special section for him and his playmates. It contains a tiny merry-go-round, a little ferris wheel, and a small edition of the favorite airplane ride. In addition, the miniature train holds a special attraction for wee visitors to Riverview.

For the park's thrill seeking guests, provision has been made. To name a few of the most popular rides, there is the "Blue-Streak", "Whip", and the brand-new "Strato-Stat".

But the older folks and those who like calmer pleasures have not been forgotten. The "Caterpillar" and the "Mill on the Floss" are two attractions especially planned for them. Then, too, there are the scenic effects of the gala "Midway" and there are plenty of seats throughout the park grounds.

AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ SPAUSDINIAI

„AMERIKA“, savaitraštis. Kaina metams \$1.50. 423 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

„DRAUGAS“, vienintėlis Amerikos lietuvių katalikų dienraštis. 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.

„DARBININKAS“, Šv. Juozapo Darbininkų Sąjungos organas, išeina du kartu į savaitę. 366 W. Broadway, South Boston, Mass. Metams \$4.00.

„GARSAS“, Lietuvių Romos Katalikų Susivienymo Amerikoje organas, savaitraštis, P. O. Box 32, Wilkes-Barre, Pa. Kaina \$2.00 metams.

„LAIVAS“, savaitinis Tėvų Marijonų žurnalas, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Kaina metams \$2.00.

„STUDENTŲ ŽODIS“, Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų organizacijos žurnalas. Marianapolis College Thompson, Conn. Metams \$2.00.

„MOTERŲ DIRVA“, A. L. R. K. Moterų Sąjungos mėnesinis žurnalas. 6747 So. Artesian Ave., Chicago, Ill. Kaina metams \$2.00.

„VYTIS“, Lietuvos Vyčių mėnesinis žurnalas. 4736 So. Wood Street, Chicago, Ill. Kaina metams \$1.80.

CENTRO VALDYBA

Chicago, Illinois.
1936—1937 METAMS

Kun. J. Vaitekūnas, Dvasios Vadas,
349 Smith St., Providence, R. I.

A. J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

P. Razvadauskas, I Vice Pirmininkas
16 Winfield St., Boston, Mass.,

Joseph C. Peters, II Vice Pirm.,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

John Bačinskas, Išdininkas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.

Edw. Staniulis, Išdo Globėjas,
106 Lafayette, St., Paterson, N. J.

S. Vilkelis, Išdo Globėjas,
2137 Evergreen Ave. Chicago, Ill.

Spaustuvės Direktorai:

Adv. Konnie J. Savickus,
2054 Powell Ave., Chicago, Ill.

Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Avenue,
Chicago, Ill.

Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

KNIGHTS OF LITHUANIA COUNCILS

ONLY!

Every K of L Council should be supplied with envelopes and letterheads.

The K of L PRESS is making it possible for every Council to secure an ample supply of both letterheads and envelopes at a very nominal cost. 500 letterheads printed on a clean, white Bond paper and 500 white wove envelopes will be printed to your order for only \$4.50. A cut of the Knight, the official insignia of the Knights of Lithuania, is also imprinted.

Promptness is assured in delivering your order. Your order is mailed the day following receipt of your order.

K of L Councils Only!

500 LETTERHEADS
500 ENVELOPES

\$4.50

The PRESS is eager to co-operate with every Council in the matter of Printing. If you have any Printing problem, don't hesitate to write and every aid possible will be given.

Here are a few examples of what you may be able to use for your next affairs

PLUGGERS
TICKETS
AD BOOKS
POSTERS

*Prices, Samples of Printing
mailed on request*

K of L Press

4736 SOUTH WOOD STREET
CHICAGO, ILL.